

การออกแบบวงจรกรองความถี่คิจิตอลแบบรีเคอร์ซีฟชนิดความถี่สูงผ่าน
ที่ให้ผลตอบสนองทั้งรนาคและกรูฟที่เฉยรราบเรียบที่สุดพร้อมๆ กัน

An Alternative Simultaneous Maximally Flat Approximation
for a Highpass Recursive Digital Filter

วิทยานิพนธ์สำหรับปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิศวกรรมไฟฟ้า

บัณฑิตวิทยาลัย

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้า เจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2532

ISBN 974-8154-39-4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่นอนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

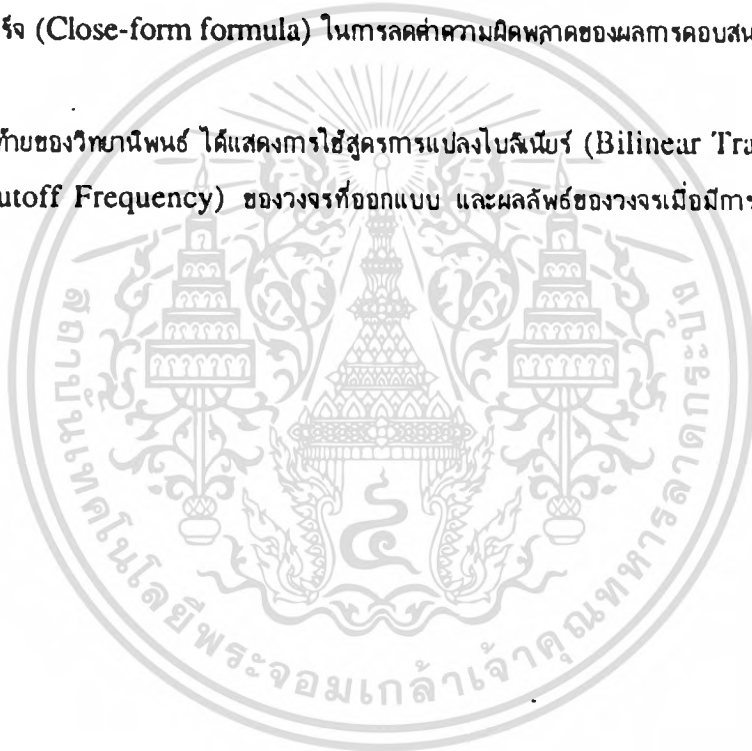
	หน้า
บทคัดย่อ	III
Abstract	IV
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ปัญหาและที่มาของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้	1
1.2 เทคนิคที่เริ่ม	
บทที่ 2 ทฤษฎี และคณิตศาสตร์ที่ใช้	2
2.1 บทนำ	2
2.2 รูปแบบของวงจรกรองความถี่ดิจิทัล	2
2.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง s-plane และ z-plane	4
2.4 The bilinear transformation	5
2.5 แวนแควมของดีเทอร์มิแนนต์	6
2.6 Sampling Theorem	10
บทที่ 3 การออกแบบวงจรกรองความถี่ดิจิทัลแบบรีซีพซันต์ความถี่สูงผ่าน ที่ให้ผลตอบสนองทั้งขนาดและกรูฟดีเลย์ราบเรียบที่สุดพร้อมๆ กัน An Alternative Simultaneous Maximally Flat Approximation for a Highpass Recursive Digital Filter	11
3.1 บทนำ	11
3.2 การออกแบบ	11
3.3 ตัวอย่างการออกแบบ	15
3.4 สรุป	21
บทที่ 4 การประยุกต์ใช้สูตรสำเร็จในการหาค่าสัมประสิทธิ์ของ วงจรกรองความถี่ดิจิทัลแบบรีซีพซันต์ความถี่สูงผ่าน Application of Close-form formula to calculate filter coefficients of a Highpass Recursive Digital Filter	22
4.1 บทนำ	22
4.2 การออกแบบ	22

	หน้า
4.3 ตัวอย่างการออกแบบ	27
4.4 สรุป	28
บทที่ 5 การควบคุมผลการตอบสนองของวงจรของความถี่ดิจิทัล	36
ชนิดความถี่สูงผ่าน ที่มีผลตอบสนองขนาดและกรุปดีเลย์ราบเรียบที่สุดพร้อมๆ กัน	
The controllability of the highpass digital filter with simultaneous maximally flat magnitude and group delay	
5.1 บทนำ	36
5.2 การออกแบบ	36
5.3 ตัวอย่างการออกแบบ	41
5.4 สรุป	42
บทที่ 6 ผลลัพธ์ที่ได้จากการผ่านค่าตัวอย่าง	47
The result from the sample signal	
6.1 บทนำ	47
6.2 การออกแบบ	47
6.2.1 การทดสอบผลตอบสนองขนาด	47
6.2.2 การทดสอบผลตอบสนองกรุปดีเลย์	50
6.3 สรุป	53
บทที่ 7 สรุป	56
กิตติกรรมประกาศ	58
เอกสารอ้างอิง	59
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก โปรแกรมที่ใช้คำนวณในบทที่ 3	61
โปรแกรมที่ใช้คำนวณในบทที่ 4	64
โปรแกรมที่ใช้คำนวณในบทที่ 5	69
โปรแกรมที่ใช้คำนวณในบทที่ 6	73
ภาคผนวก ข โปรแกรมที่ใช้ในการแสดงผลในบทที่ 3 และ 4	77
โปรแกรมที่ใช้ในการแสดงผลในบทที่ 5	82
โปรแกรมที่ใช้ในการแสดงผลในบทที่ 6	87
ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์	88

บทคัดย่อ

ในการออกแบบวงจรของความถี่ดิจิทัล (Digital Filter) ที่ผ่านมา มีการนำเสนอการออกแบบในพหุนามความถี่ต่างๆ ที่มีคุณสมบัติตอบสนองที่แตกต่างกันออกไป ในวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ได้นำเสนอการออกแบบ วงจรของความถี่สูงที่มีการพิจารณาถึงผลการตอบสนองของขนาด กูฟฟีเน็ลล์ ตลอดจนการควบคุมผลตอบสนองนั้นๆ รวมทั้งการประยุกต์ใช้สูตรสำเร็จ (Close-form formula) ในการลดค่าความผิดพลาดของผลการตอบสนองของวงจรด้วย

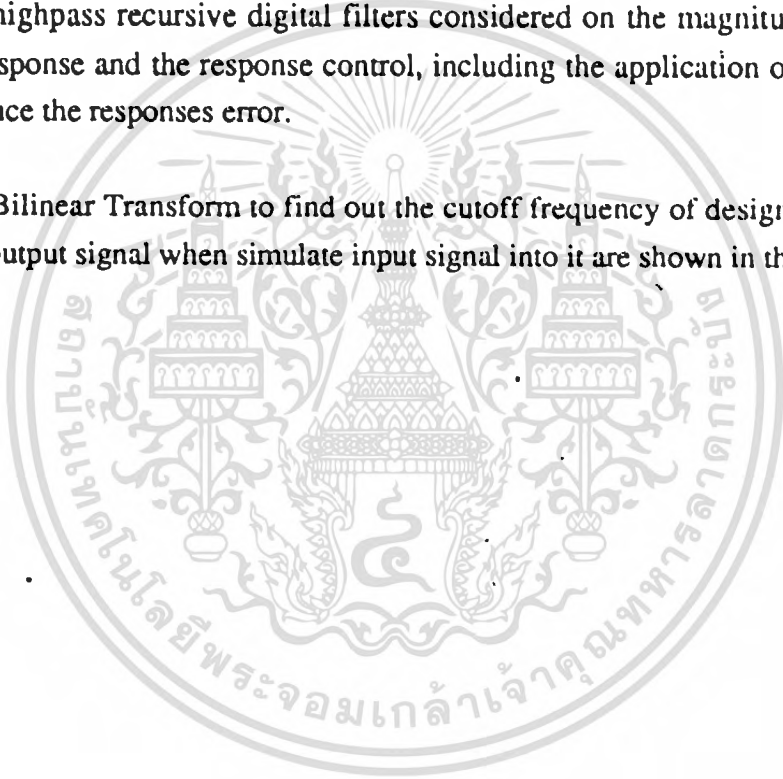
ในตอนท้ายของวิทยานิพนธ์ ได้แสดงการใช้สูตรการแปลงไบลิเนียร์ (Bilinear Transform) เพื่อหาค่าจุดตัดความถี่ (Cutoff Frequency) ของวงจรที่ออกแบบ และผลลัพธ์ของวงจรเมื่อมีการผ่านสัญญาณตัวอย่างเข้าไปในวงจรนั้น

Abstract

The previously designed techniques of Digital Filter provide various kinds of filter design which had different ways of responsive characteristics. This thesis presents the design of highpass recursive digital filters considered on the magnitude response, group delay response and the response control, including the application of close-form formula to reduce the responses error.

Using Bilinear Transform to find out the cutoff frequency of designed filter and the sample of output signal when simulate input signal into it are shown in the last part of this thesis.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ปัญหาและที่มาของวิทยานิพนธ์ฉบับนี้

ผลงานวิจัยที่ผ่านมาอย่างเช่น [4] และ [5] แม้จะมีการออกแบบวงจรของความถี่สูงไว้ แคว้งจรเหล่านั้นต่างก็มีความซับซ้อนและเฉพาะอย่าง เช่นใน [5] เป็นการออกแบบวงจรที่มีการพิจารณาเฉพาะแต่ทางด้านเฟสของวงจรเพียงอย่างเดียว ซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่เพียงพอสำหรับการประยุกต์ใช้กับงานบางประเภท เพื่อเป็นการขจัดปัญหาของความไม่สมบูรณ์ดังกล่าว จึงเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการออกแบบวงจรของความถี่สูง ที่มีการพิจารณา คุณสมบัติการตอบสนองทั้งทางด้าน ขนาด และกรุปดีเลย์ ตลอดถึงการควบคุม ผลตอบสนองดังกล่าวด้วย อันจะเป็นวงจรที่มีความซับซ้อนต่างๆ อยู่ครบต่อการนำไปประยุกต์ใช้งานต่อไป

1.2 เทคนิคริเริ่ม

เทคนิคริเริ่มในการขจัดปัญหาดังกล่าวคือ

1.2.1 การออกแบบวงจรของความถี่ดิจิทัลแบบรีเคอร์ซีฟ ชนิดความถี่สูงผ่าน ที่ให้ผลตอบสนองทั้งขนาดและกรุปดีเลย์ราบเรียบที่สุดพร้อมๆ กัน (An Alternative Simultaneous Maximally Flat Approximation for a Highpass Recursive digital Filter)

1.2.2 การประยุกต์ใช้สูตรสำเร็จในการหาค่าสัมประสิทธิ์ของวงจรของความถี่ดิจิทัลแบบรีเคอร์ซีฟ ชนิดความถี่สูงผ่าน (Application of close-form formula to calculate filter coefficients of a Highpass Recursive digital filter)

1.2.3 การควบคุมผลการตอบสนองของวงจรของความถี่ดิจิทัลชนิดความถี่สูงผ่าน ที่มีผลตอบสนอง ขนาดและกรุปดีเลย์ราบเรียบที่สุดพร้อมๆ กัน (The controllability of the Highpass digital filter with simultaneous maximally flat magnitude and group delay)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับกรณีใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ทฤษฎี และคณิตศาสตร์ที่ใช้

2.1 บทนำ

ลักษณะสัญญาณที่มีอยู่สามารถจำแนกได้ตามโปรเซสในแกนเวลาได้เป็น 2 ชนิดคือ สัญญาณที่มีความต่อเนื่องทางแกนเวลา และสัญญาณที่ไม่มีความต่อเนื่องทางแกนเวลา หรือก็คือสัญญาณคิดิจิตอลนั่นเอง

การประมวลผลสัญญาณแบบคิดิจิตอลเพื่อให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์นั้นมีหลายประการ วิธีที่มีการใช้กันอย่างแพร่หลาย คือการกรองสัญญาณเหล่านั้นเพื่อให้ได้สัญญาณที่อยู่ในช่วงความถี่ที่จะพิจารณาจริงๆ ซึ่งกรรมวิธีการกรองสัญญาณนี้เรียกว่า คิดิจิตอลฟิลเตอร์ (Digital Filter)

2.2 รูปแบบของวงจรกรองความถี่คิดิจิตอล

วงจรกรองความถี่คิดิจิตอลแบ่งตามลักษณะใช้งานได้ 2 รูปแบบคือ

2.2.1 วงจรกรองไม่ป้อนกลับ (Non-Recursive Digital Filter)

เป็นวงจรกรองความถี่ที่ไม่มีการป้อนกลับเอาสัญญาณที่ออกมาไปใช้ในการคำนวณ สัญญาณออกอันดับถัดไป มีฟังก์ชันการส่งผ่านที่มีเฉพาะ ซีโร เพียงอย่างเดียว ลักษณะการไปซสของวงจรกรองความถี่ชนิดนี้เป็นไปดังรูปที่ 2.1

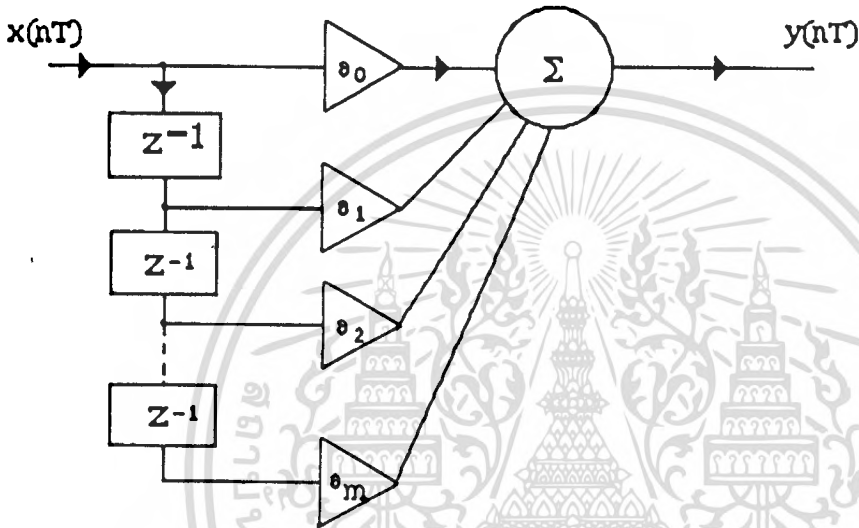
Z^{-1} คือชิฟต์เรจิสเตอร์ (shift register) ใช้ในการหน่วงสัญญาณให้ช้าลงหนึ่งคาบเวลาการแซมปลิง สมการของระบบนี้สามารถแสดงได้เป็น

$$y(nT) = \sum_{l=0}^m a_l x(nT-lT)$$

ถ้า Z ทรานส์ฟอร์มของสมการข้างบน จะได้

$$Y(z) = X(z) \sum_{l=0}^m a_l z^{-l}$$

$$\frac{Y(z)}{X(z)} = \sum_{l=0}^{n-1} a_l z^{-l} = H(z)$$

รูป 2.1 วงจรกรองความถี่ดิจิทัลแบบ นอนรีเคอร์ซีฟ

2.2.2 วงจรกรองป้อนกลับเชิงดิจิทัล (Recursive digital filter)

เป็นวงจรกรองความถี่ที่มีการป้อนกลับของสัญญาณขาออกมาเป็นสัญญาณเข้าใหม่

วงจรกรองความถี่นี้จะมีลักษณะดังรูปที่ 2.2

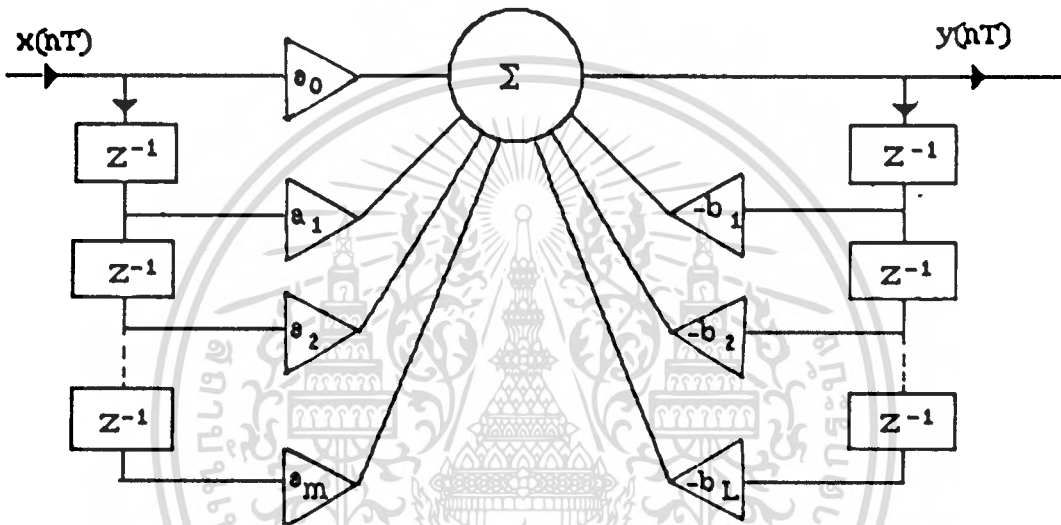
สมการทางคณิตศาสตร์ของระบบคือ

$$y(nT) = \sum_{l=0}^m a_l x(nT-lT) + \sum_{l=1}^L b_l y(nT-lT)$$

ทำ Z ทรานส์ฟอร์มของสมการข้างบนจะได้ ทรานส์ฟอร์มฟังก์ชันของวงจรเป็น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$H(z) = \frac{\sum_{l=0}^m a_l z^{-l}}{1 + \sum_{l=1}^L b_l z^{-l}}$$

รูป 2.2 วงจรกรองความถี่ดิจิทัลแบบรีเฟร็ล

วงจรทั้งสองแบบต่างมีข้อดีและข้อเสียอยู่ในตัว โดยในวงจรแบบป้อนกลับนั้นจะให้ จุดตัด (cut off) ที่มีความคมกว่า แบบไม่ป้อนกลับ ในอันดับ (order) เดียวกัน ซึ่งในการที่จะให้ได้จุดตัดที่มีความคมเท่าๆ กันแล้ว วงจรแบบรีเฟร็ลจะสิ้นเปลืองชิ้นส่วนน้อยกว่า แต่ก็จะต้องพิจารณาสถียรภาพ (stability) ของวงจรแล้ว แบบนอนรีเฟร็ลจะเสถียรเสมอ ส่วนแบบรีเฟร็ลจะขึ้นอยู่กับ pole ของทรานสเฟอร์ฟังก์ชันนั้น

2.3 ความสัมพันธ์ระหว่าง s-plane และ z-plane

จากข้อกำหนดที่ให้

$$e^{-sT} = z^{-1}$$

จะเขียนได้เป็น

$$Z = e^{(\alpha - j\omega)T}$$

จะพบว่า $|Z| = e^{(\alpha T)}$ $\angle Z = \omega T$

ซึ่งเมื่อนำมาเขียนในรูป s และ Z plane จะได้ดังรูป 2.3

(ก) ความสัมพันธ์ ของ s_K และ Z_K

(ข) วงกลมหนึ่งหน่วยใน Z-plane

รูป 2.3 แสดงความสัมพันธ์ระหว่าง s-plane และ Z-plane โดยรูป (ก) แสดงความสัมพันธ์ของขนาด และรูป (ข) แสดงถึงวงกลม 1 หน่วยใน Z-plane

จาก $|Z| = e^{\alpha T}$

ถ้า $\alpha = 0$ แล้ว $Z = 1$ จะได้วงกลมหนึ่งหน่วยในรูป (b) ส่วนของ Ω ทั้งหมดจะปรากฏอยู่ในพื้นที่ของวงกลม 1 หน่วย ใน Z-plane

2.1 The bilinear transformation

ในการหาความสัมพันธ์ระหว่างวงจรความถี่แบบ อนุภาค และ คณิตศาสตร์ สามารถทำได้โดยการใช่วิธีการของ bilinear transformation ซึ่งมีสมการเป็น

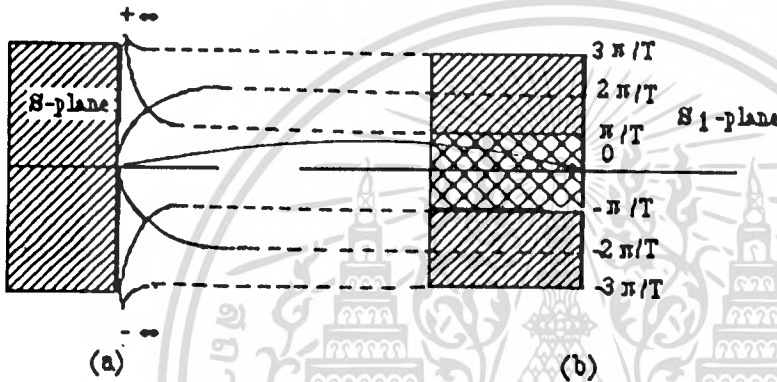
$$s = \frac{Z-1}{Z+1}$$

$$Z+1$$

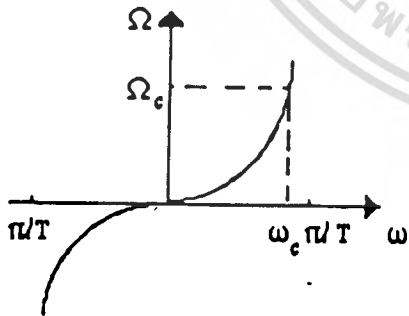
ให้ $s = j\omega_A$ (A หมายถึง อนาคต)

$z = e^{j\omega_D T}$ (D หมายถึง ดิจิตอล)

แก่สมการแสดงรูปการ mapping ได้ดังรูปที่ 2.4 และ 2.5

รูป 2.4 แสดงการ mapping ของ bilinear transformation

รูป 2.5 แสดงความสัมพันธ์ในแกนของความถี่ โดยวิธีไบลิเนียร์

2.5 แวนเดอร์มอนด์เทอริแนนท์ (Vandermonde determinant)

สำหรับแมทริกซ์ไคที่มีคุณสมบัติเป็น โพลีโนเมียล (polynomial) อันดับที่ n ดังที่แสดงไว้ต่อไปนี้

$$A = \begin{pmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & \dots & 1 \\ x_0 & x_1 & x_2 & x_3 & \dots & x_m \\ x_0^2 & x_1^2 & x_2^2 & x_3^2 & \dots & x_m^2 \\ x_0^3 & x_1^3 & x_2^3 & x_3^3 & \dots & x_m^3 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ x_0^m & x_1^m & x_2^m & x_3^m & \dots & x_m^m \end{pmatrix}$$

แมทริกซ์นี้จะเรียกว่า แวนเดอร์มอนด์แมทริกซ์ และจะได้ ดีเทอร์มิแนนท์ที่มีคุณสมบัติเป็นแวนเดอร์มอนด์เทอริแนนท์ ดังนี้

$$|A| = \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 & 1 & \dots & 1 \\ x_0 & x_1 & x_2 & x_3 & \dots & x_m \\ x_0^2 & x_1^2 & x_2^2 & x_3^2 & \dots & x_m^2 \\ x_0^3 & x_1^3 & x_2^3 & x_3^3 & \dots & x_m^3 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ x_0^m & x_1^m & x_2^m & x_3^m & \dots & x_m^m \end{vmatrix}$$

ทำ column ที่ 1 ให้เป็น 0 โดยการนำ x_0 คูณแถวถัดไป แล้วลบออกจากแถวต่าง จะได้

$$\begin{array}{cccccccc} 1 & 1 & 1 & 1 & \dots & 1 & \dots & \\ 0 & (x_1 - x_0) & (x_2 - x_0) & (x_3 - x_0) & \dots & (x_m - x_0) & \dots & \\ 0 & x_1(x_1 - x_0) & x_2(x_2 - x_0) & x_3(x_3 - x_0) & \dots & x_m(x_m - x_0) & \dots & \\ 0 & x_1^2(x_1 - x_0) & x_2^2(x_2 - x_0) & x_3^2(x_3 - x_0) & \dots & x_m^2(x_m - x_0) & \dots & \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \\ 0 & x_1^{m-1}(x_1 - x_0) & x_2^{m-1}(x_2 - x_0) & x_3^{m-1}(x_3 - x_0) & \dots & x_m^{m-1}(x_m - x_0) & \dots & \end{array}$$

ทำแถวที่ 1 เป็น 0 โดยนำ หลักที่ 1 ลบออกจากทุกแถว จะได้

$$\begin{array}{cccccccc} 1 & 0 & 0 & 0 & \dots & 0 & \dots & \\ 0 & (x_1 - x_0) & (x_2 - x_0) & (x_3 - x_0) & \dots & (x_m - x_0) & \dots & \\ 0 & x_1(x_1 - x_0) & x_2(x_2 - x_0) & x_3(x_3 - x_0) & \dots & x_m(x_m - x_0) & \dots & \\ 0 & x_1^2(x_1 - x_0) & x_2^2(x_2 - x_0) & x_3^2(x_3 - x_0) & \dots & x_m^2(x_m - x_0) & \dots & \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \\ 0 & x_1^{m-1}(x_1 - x_0) & x_2^{m-1}(x_2 - x_0) & x_3^{m-1}(x_3 - x_0) & \dots & x_m^{m-1}(x_m - x_0) & \dots & \end{array}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ดึงตัวร่วมในแต่ละหลัก ออกมา จะได้

$$A = (x_1 - x_0)(x_2 - x_0)(x_3 - x_0) \dots (x_m - x_0) \begin{vmatrix} 1 & 1 & 1 & \dots & 1 \\ x_1^2 & x_2^2 & x_3^2 & \dots & x_m^2 \\ x_1^3 & x_2^3 & x_3^3 & \dots & x_m^3 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ x_1^{m-1} & x_2^{m-1} & x_3^{m-1} & \dots & x_m^{m-1} \end{vmatrix}$$

จะพบว่า ดีเทอร์มิแนนท์ ที่เหลือก็จะอยู่ในรูปของ แวนเดอร์มอนด์ดีเทอร์มิแนนท์ด้วย ซึ่งมีวิธีการหาผลคูณของ ดีเทอร์มิแนนท์ ที่เหลือก็จะได้ผลลัพธ์ออกมาเป็นรูปของผลคูณอีกชุดหนึ่ง เมื่อทำงานถึงที่สุดแล้วก็จะพบว่า สามารถเขียนผลคูณเหล่านั้นให้อยู่ใน รูปสูตรสำเร็จใดๆ ได้เป็น

$$A = \prod_{m \geq j, j > i, i \geq 0} (x_j - x_i)$$

ในกรณีที่จะหาค่าสัมประสิทธิ์ใดๆ ของ แมทริกซ์ สามารถใช้กฎของ แครมเมอร์ ดังนี้

$$a_0 = \frac{A_0}{A} \quad , \quad a_1 = \frac{A_1}{A} \quad , \quad \dots \quad , \quad a_m = \frac{A_m}{A}$$

2.6 Sampling Theorem

ในการแปลงสัญญาณ อนุภาค เป็น สัญญาณ คณิตศาสตร์นั้น จะต้องมีการสุ่มตัวอย่างของสัญญาณนั้นๆ เข้ามา และเพื่อให้ได้สัญญาณที่มีคุณสมบัติครบตามสัญญาณต้นแบบนั้นๆ จะต้องทำการสุ่มตาม uniform sampling theorem โดยจะต้องมีความถี่ในการสุ่มอย่างน้อยเป็น 2 เท่า ของความถี่สูงสุดของสัญญาณนั้นๆ ช่วงเวลา T (sampling interval) จะต้องไม่มากกว่า $T=1/2f_m$ ซึ่งช่วงกว้างนี้จะเรียกว่า Nyquist Interval

บทที่ 3

การออกแบบวงจรกรองความถี่ตัดอลแบบรีเคอร์ซีฟชนิดความถี่สูงผ่าน ที่ให้ผลตอบสนองทั้งขนาดและกรูฟตีลธ์ราบเรียบที่สุดพร้อมๆ กัน An Alternative Simultaneous Maximally Flat Approximation for a Highpass Recursive Digital Filter

3.1 บทนำ

เทคนิคการออกแบบวงจรกรองความถี่ตัดอลแบบรีเคอร์ซีฟชนิดความถี่สูงผ่านของ [5] นั้น เป็นเพียงการออกแบบให้ได้ผลตอบสนองกรูฟตีลธ์ราบเรียบที่สุดเท่านั้น แต่ไม่ได้คำนึงถึงผลตอบสนองขนาด ในบทนี้จะนำเสนอการออกแบบวงจรกรองความถี่ตัดอลแบบรีเคอร์ซีฟ ชนิดความถี่สูงผ่าน โดยให้ผลตอบสนองทั้งขนาด และกรูฟตีลธ์ราบเรียบที่สุดพร้อมๆ กัน เทคนิคการออกแบบนี้ จะใช้ Gauss-Jordan elimination แก้สมการ หาค่าสัมประสิทธิ์ของวงจรกรองความถี่ตัดอลดังกล่าว

3.2 การออกแบบ

ให้ทรานสเฟอร์ฟังก์ชันของวงจรกรองความถี่ตัดอลแบบรีเคอร์ซีฟเป็น

$$H(z) = \frac{\sum_{l=0}^m a_l z^{-l}}{\sum_{l=0}^n b_l z^{-l}} \quad (3.1)$$

แต่เนื่องจากวงจรกรองความถี่ตัดอลแบบรีเคอร์ซีฟนี้ต้องการให้ได้ผลตอบสนองทั้งขนาด และกรูฟตีลธ์ หมายความว่าราบเรียบที่สุด ดังนั้นจึงต้องหาฟังก์ชันใดๆ ที่มีคุณสมบัติดังกล่าวมาใช้ทำการประมาณ* ให้กับ $H(z)$ ซึ่ง จะพบว่าฟังก์ชันที่ต้องการคือ ฟังก์ชันของเอกซ์โพเนนเชียล $e^{-j[\beta_0 + (\omega - \omega_0)\tau]}$

* ในการออกแบบโดยการประมาณค่าจะอาศัยคุณสมบัติของฟังก์ชันที่ใช้ อันเป็นที่รู้กันดีว่าโดยตรง ยังมีการออกแบบ อย่างอื่นเช่น Frequency transformation จะใช้การแทนค่า Z^{-1} ใน transfer function ซึ่งค่าที่นำมาแทนนั้น [14] จะพิจารณาแต่ในค่าผลตอบสนองของขนาดเพียงอย่างเดียว

ฟังก์ชันเอกซโพเนนเชียลให้ผลคอบสองขนาด (ค่า absolute) เท่ากับ 1 เสมอ และให้เฟสคือ $-\left[\beta_0 + (\omega - \omega_0) \tau \right]$ เป็นเชิงเส้น ถ้าหากทำการหาอนุพันธ์ของเฟสเทียบกับ ω ก็จะได้เป็นกรุปเฟสที่ราบเรียบที่สุดนั่นเอง ดังนั้นเราจึงทำการประมาณค่าวงจรของความถี่คงที่แบบรีเคอร์ซีฟด้วยฟังก์ชันของเอกซโพเนนเชียล ดังสมการข้างล่าง

$$H(z) \Big|_{z = e^{j\omega T}} = e^{-j[\beta_0 + (\omega - \omega_0) \tau]} \quad (3.2)$$

- เมื่อ ω_0 : ความถี่ใดๆ ที่เราต้องการจะทำการประมาณ มีหน่วยเป็นเรเดียนต่อวินาที
 β_0 : ค่าเฟสที่ $\omega = \omega_0$ มีหน่วยเป็นเรเดียน
 τ : ค่ากรุปเฟส มีหน่วยเป็นวินาที
 T : ช่วงเวลาในการแซมปลิง (sampling period) ซึ่งนอมอลไลซ์ (nomolrize) ให้เป็นหนึ่งวินาที

เมื่อแทนค่า $H(z)$ ด้วยสมการที่ (3.1) ลงในสมการที่ (3.2) จะได้

$$\frac{\sum_{l=0}^m a_l \cos l\omega - j \sum_{l=0}^m a_l \sin l\omega}{\sum_{l=0}^n b_l \cos l\omega - j \sum_{l=0}^n b_l \sin l\omega} = \cos [\beta_0 + (\omega - \omega_0) \tau] - j \sin [\beta_0 + (\omega - \omega_0) \tau] \quad (3.3)$$

หรือ

$$\sum_{l=0}^m a_l \cos l\omega - \sum_{l=0}^n b_l [\cos l\omega \cos (\beta_0 + (\omega - \omega_0)\tau) - \sin l\omega \sin (\beta_0 + (\omega - \omega_0)\tau)]$$

$$-j \left[\sum_{l=0}^m a_l \sin l\omega - \sum_{l=0}^n b_l [\sin l\omega \cos (\beta_0 + (\omega - \omega_0)\tau) + \cos l\omega \sin (\beta_0 + (\omega - \omega_0)\tau)] \right] = 0 \quad (3.4)$$

ให้ $x = \omega - \omega_0$ หรือ $\omega = x + \omega_0$ แทนลงในสมการ (3.4) แล้วทำการแยกส่วนที่เป็นค่าจริง (real-part) กับส่วนที่เป็นค่าจินตภาพ (imaginary-part) ออกจากกัน

$$\sum_{l=0}^m a_l (\cos lx \cos l\omega_0 - \sin lx \sin l\omega_0) - \sum_{l=0}^n b_l [\cos (l + \tau)x \cos (l\omega_0 + \beta_0) - \sin (l + \tau)x \sin (l\omega_0 + \beta_0)] = 0 \quad (3.5-a)$$

$$\sum_{l=0}^m a_l (\sin lx \cos l\omega_0 - \cos lx \sin l\omega_0) - \sum_{l=0}^n b_l [\sin (l + \tau)x \cos (l\omega_0 + \beta_0) + \cos (l + \tau)x \sin (l\omega_0 + \beta_0)] = 0 \quad (3.5-b)$$

จากสมการที่ (3.5a) และ (3.5b) กระจายให้อยู่ในรูปอนุกรมกำลัง (power series) ของ x

$$\sum_{l=0}^m a_l [\cos(l\omega_0) \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k (lx)^{2k}}{(2k)!} - \sin(l\omega_0) \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k (lx)^{2k+1}}{(2k+1)!}]$$

$$- \sum_{l=0}^m b_l [\cos(l\omega_0 + \beta_0) \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k ((1+\tau)x)^{2k}}{(2k)!} - \sin(l\omega_0 + \beta_0) \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k ((1+\tau)x)^{2k+1}}{(2k+1)!}]$$

(3.6-a)

$$\sum_{l=0}^m a_l [\cos(l\omega_0) \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k (lx)^{2k+1}}{(2k+1)!} + \sin(l\omega_0) \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k (lx)^{2k}}{(2k)!}]$$

$$- \sum_{l=0}^m b_l [\cos(l\omega_0 + \beta_0) \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k ((1+\tau)x)^{2k+1}}{(2k+1)!} + \sin(l\omega_0 + \beta_0) \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k ((1+\tau)x)^{2k}}{(2k)!}]$$

(3.6-b)

ในการทำการประมาณค่าให้ราบเรียบที่สุด หมายความว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของ x ที่กำลังต่างๆ จะต้องเป็นศูนย์ และเพื่อเป็นการสะดวกต่อการคำนวณทางคณิตศาสตร์ จึงกำหนดให้ $b_0 = 1$ ดังนั้นจะได้

$$\sum_{l=0}^m a_l (l)^{2k} \cos(l\omega_0) - \sum_{l=1}^n b_l (1+\tau)^{2k} \cos(l\omega_0 + \beta_0) - (\tau)^{2k} \cos(\beta_0) \quad (3.7-a)$$

$$\sum_{l=0}^m a_l (l)^{2k} \sin(l\omega_0) - \sum_{l=1}^n b_l (1+\tau)^{2k} \sin(l\omega_0 + \beta_0) - (\tau)^{2k} \sin(\beta_0) \quad (3.7-a)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\sum_{l=0}^m a_l (1)^{2k+1} \cos(l\omega_0) - \sum_{l=1}^n b_l (1+\tau)^{2k+1} \cos(l\omega_0 + \beta_0) \cdot (\tau)^{2k+1} \cos(\beta_0) \quad (3.7-a)$$

$$\sum_{l=0}^m a_l (1)^{2k+1} \sin(l\omega_0) - \sum_{l=1}^n b_l (1+\tau)^{2k+1} \sin(l\omega_0 + \beta_0) \cdot (\tau)^{2k+1} \sin(\beta_0) \quad (3.7-a)$$

k มีค่าเท่ากับ $0, 1, 2; \dots$ จนกว่าจะได้แมทริกซ์ (matrix) ซี่งซ้ายมือเป็นสแควร์แมทริกซ์ (square matrix) มีขนาด $(m+n+1) \times (m+n+1)$ เราจะเขียนในรูปของสมการเชิงเส้น มีสัมประสิทธิ์ของวงจรรองความถี่เป็นตัวไม่รู้ค่าคือ

$$\underline{A} \underline{x} = \underline{c}$$

ดังแมทริกซ์ในหน้า 16

3.3 ตัวอย่างการออกแบบ

ในการออกแบบวงจรรองความถี่ดีจิตอลแบบรีเคอร์ซีฟชนิดความถี่สูงผ่าน* ที่ให้ผลตอบสนองขนาด และกรูฟฟิลล์ราบเรียบที่สุดนั้น จะกำหนดให้ $\omega_0 = \pi$ เรเดียนต่อวินาที* โดยให้อันดับของ โพลีโนเมียล ที่เป็นเศษ ในสมการ (3.1) คือ m แปรค่าจาก 1 ถึง 3 ในขณะที่อันดับของ โพลีโนเมียล ที่เป็นส่วนคือ $n-4$ และมีค่า กรูฟฟิลล์ $\tau = 5$ วินาที เมื่อ $\beta_0 = 0$ เรเดียนต่อวินาที เมื่อแทนค่าที่กำหนดลงใน แมทริกซ์ ที่ได้ และทำการหาค่าสัมประสิทธิ์ โดยวิธีของ Gauss-Jordan elimination จนได้ค่าของสัมประสิทธิ์ a_l และ b_l ออกมาแล้วนำไปหาค่าผลตอบสนองของขนาด โดยมีสมการดังนี้

* ใน z Plane จะพิจารณามลตอบสนองตามแกนของความถี่เชิงมุม ω โดย ω มีค่าระหว่าง 0 ถึง π และตามลักษณะของ bandwidth ของสัญญาณที่พิจารณาตาม energy density spectrum [14] จะแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

- Low frequency signal จะมี power density spectrum ที่ $\omega = 0$ เรเดียน
- High frequency signal จะมี power density spectrum ที่ $\omega = \pi$ เรเดียน
- Bandpass signal จะมี power density spectrum ที่ $0 < \omega < \pi$ เรเดียน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\begin{aligned}
 \mathbf{A} &= \begin{bmatrix} 1 & \cos\omega_0 & \cos 2\omega_0 & \dots & \cos m\omega_0 & \dots & -\cos(\omega_0+\beta_0) & \dots & -\cos(n\omega_0+\beta_0) \\ 0 & \sin\omega_0 & \sin 2\omega_0 & \dots & \sin m\omega_0 & \dots & -\sin(\omega_0+\beta_0) & \dots & -\sin(n\omega_0+\beta_0) \\ 0 & \cos\omega_0 & 2\cos 2\omega_0 & \dots & m\cos m\omega_0 & \dots & -(1+\tau)\cos(\omega_0+\beta_0) & \dots & -(n+\tau)\cos(n\omega_0+\beta_0) \\ 0 & \sin\omega_0 & 2\sin 2\omega_0 & \dots & m\sin m\omega_0 & \dots & -(1+\tau)\sin(\omega_0+\beta_0) & \dots & -(n+\tau)\sin(n\omega_0+\beta_0) \\ 0 & \cos\omega_0 & 2^2\cos 2\omega_0 & \dots & m^2\cos m\omega_0 & \dots & -(1+\tau)^2\cos(\omega_0+\beta_0) & \dots & -(n+\tau)^2\cos(n\omega_0+\beta_0) \\ 0 & \sin\omega_0 & 2^2\sin 2\omega_0 & \dots & m^2\sin m\omega_0 & \dots & -(1+\tau)^2\sin(\omega_0+\beta_0) & \dots & -(n+\tau)^2\sin(n\omega_0+\beta_0) \\ 0 & \cos\omega_0 & 2^3\cos 2\omega_0 & \dots & m^3\cos m\omega_0 & \dots & -(1+\tau)^3\cos(\omega_0+\beta_0) & \dots & -(n+\tau)^3\cos(n\omega_0+\beta_0) \\ 0 & \sin\omega_0 & 2^3\sin 2\omega_0 & \dots & m^3\sin m\omega_0 & \dots & -(1+\tau)^3\sin(\omega_0+\beta_0) & \dots & -(n+\tau)^3\sin(n\omega_0+\beta_0) \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \end{bmatrix} \\
 \mathbf{X} &= \begin{bmatrix} a_0 \\ a_1 \\ \dots \\ \dots \\ a_m \\ b_1 \\ b_2 \\ \dots \\ \dots \\ b_n \end{bmatrix} \\
 \mathbf{C} &= \begin{bmatrix} \cos\beta_0 \\ \sin\beta_0 \\ \tau\cos\beta_0 \\ \tau\sin\beta_0 \\ \tau^2\cos\beta_0 \\ \tau^2\sin\beta_0 \\ \tau^3\cos\beta_0 \\ \tau^3\sin\beta_0 \\ \dots \\ \dots \end{bmatrix}
 \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$|H(z)| = \frac{\left(\sum_{l=0}^m a_l \cos(l\omega) \right)^2 + \left(\sum_{l=0}^m a_l \sin(l\omega) \right)^2}{\left(\sum_{l=0}^m b_l \cos(l\omega) \right)^2 + \left(\sum_{l=0}^m b_l \sin(l\omega) \right)^2} \quad (3.8)$$

แทนค่าสัมประสิทธิ์ที่ได้ในสมการที่ (3.8) โดยจะใช้ค่าที่ได้จาก $\omega = \pi$ เรเดียน/วินาที เป็นค่าอนุกรมลอกลิสต์ขนาดของผลตอบสนองที่ ω ค่าใดๆ โดยจะทำการแปรค่า ω จาก 0 ถึง π เป็นจำนวน 200 ค่า แล้วหาขนาดของผลตอบสนอง เมื่อนำผลตอบสนองต่างๆ มาพล็อต (plot) ก็จะได้ผลตอบสนองดังรูปที่ 3.1

ในการหาค่าผลตอบสนองของ กรูฟฟีลย์ สามารถทำได้ดังต่อไปนี้

กรูฟฟีลย์ ของเศษ ของทรานส์เฟอร์ฟังก์ชัน $H(z) = \tau_a$ โดย

$$\tau_a = \frac{-d}{d\omega} \ln^{-1} \frac{\sum_{l=0}^m a_l \sin(l\omega)}{\sum_{l=0}^m a_l \cos(l\omega)}$$

$$= \frac{\left[\sum_{l=0}^m |a_l \cos(l\omega)| \right] \left[\sum_{l=0}^m a_l \cos(l\omega) \right] + \left[\sum_{l=0}^m |a_l \sin(l\omega)| \right] \left[\sum_{l=0}^m a_l \sin(l\omega) \right]}{\left[\sum_{l=0}^m a_l \cos(l\omega) \right]^2 + \left[\sum_{l=0}^m a_l \sin(l\omega) \right]^2} \quad (3.9)$$

และกรูฟฟีลย์ ของส่วน ของทรานส์เฟอร์ฟังก์ชัน $H(z) = \tau_b$ โดย

$$\tau_b = \frac{-d}{d\omega} \tan^{-1} \frac{\sum_{l=0}^m b_l \sin l\omega}{\sum_{l=0}^m b_l \cos l\omega}$$

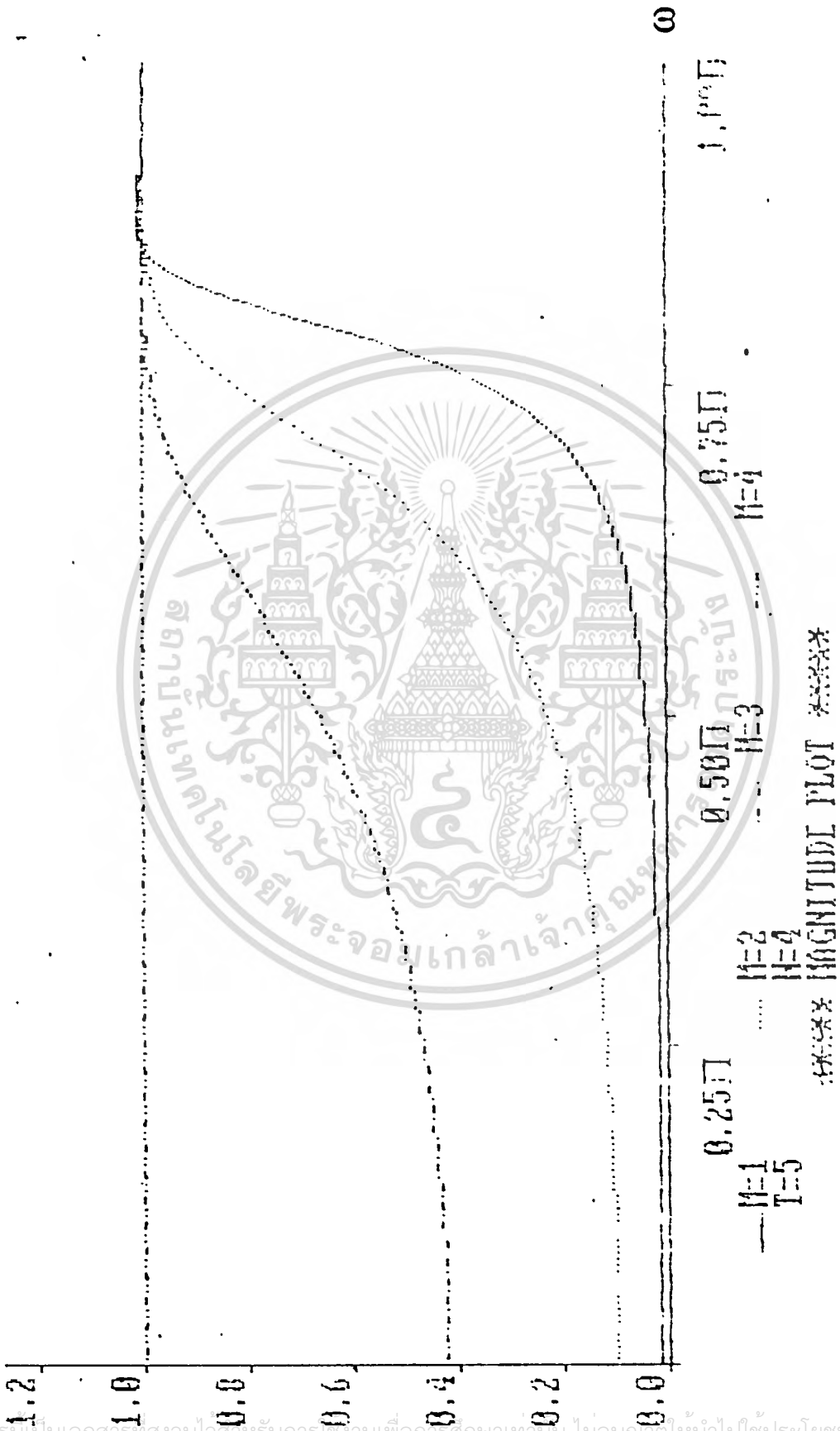
$$\frac{[\sum_{l=0}^n |b_l \cos l\omega|][\sum_{l=0}^n b_l \cos l\omega] + [\sum_{l=0}^n |b_l \sin l\omega|][\sum_{l=0}^n b_l \sin l\omega]}{[\sum_{l=0}^n b_l \cos l\omega]^2 + [\sum_{l=0}^n b_l \sin l\omega]^2} \quad (3.10)$$

จะได้กรุปคิลล์ของวงจรถือ

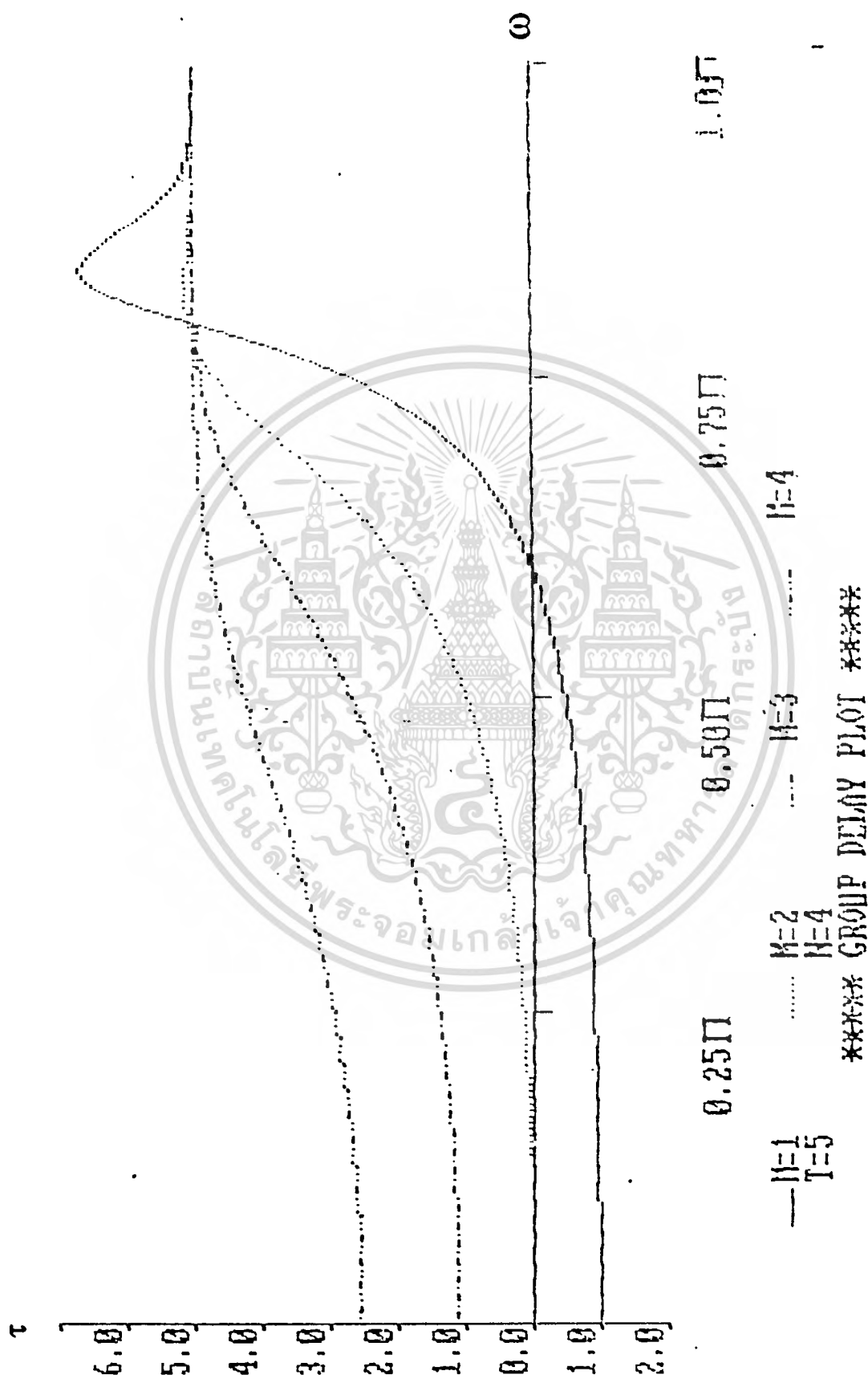
$$\tau = \tau_a + \tau_b \quad (3.11)$$

แทนค่าสัมประสิทธิ์ที่คำนวณได้ในสมการที่ (3.9) และ (3.10) โดยแปรค่า จาก 0 ถึง เป็นจำนวน 200 ค่า แล้วใช้สมการที่ (3.11) ทำการหาค่า กรุปคิลล์ ของวงจร เมื่อนำค่าที่หาได้มาทำการพล็อต คูณลดขอบสนอง จะได้ดังรูปที่ (3.2)

magnitude

รูป 3.1 ผลตอบสนองของวงจรความถี่สูงผ่าน เมื่อ $\tau = 5$ วินาที $\eta = 4$ และ m แปรค่า จาก 1 ถึง 4

รูป 3.2 ผลตอบสนองกรุปเฟสของวงจรกรองตามที่ได้กำหนดเมื่อ $\tau = 5$ วินาที $\pi = 4$ และ m แปรค่า จาก 1 ถึง 4

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

3.4 สรุป

จากผลลัพธ์ที่แสดงไว้ในรูปที่ 3.1 และ 3.2 จะพบว่าเทคนิคการออกแบบ วงจรกรองความถี่คิงคอลลแบบ รีเคอร์ซีฟชนิดความถี่สูงผ่าน ที่ได้แสดงมา ให้ผลตอบสนองทั้งขนาด และกรุปดีเลย์ ที่ราบเรียบที่สุดพร้อมๆ กัน ในปริมาณแบนความถี่ที่กำหนด ซึ่งในกรณีนี้ก็คือ π เชน์บน นั่นเอง

เทคนิคในการหาค่า สัมประสิทธิ์ของวงจรกรองความถี่ในบทนี้ ได้ใช้วิธีลดสมประสิทธิ์ของเกาส์ ในการหาค่า a_1 และ b_1 ซึ่งจะป็นข้อเสีย ในกรณีที่วงจรกรองความถี่มีอันดับสูงๆ จะทำให้ค่าผิดพลาดจากการคำนวณมีมาก แต่ข้อเสียดังกล่าวจะสามารถแก้ไขได้ในบทที่ 4

สำหรับตัวอย่างโปรแกรมที่ใช้ในการหาค่าสัมประสิทธิ์ ของวงจรกรองความถี่ และผลตอบสนองของ ขนาด และ กรุปดีเลย์ ตลอดจนโปรแกรมที่ใช้ในการแสดงผลตอบสนอง ของตัวอย่างที่ได้ในรูปที่ 3.1 และ 3.2 ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ก และ ข ซึ่งโปรแกรมที่แสดงไว้ นั้นสามารถนำไปใช้กับค่า m และ n ใดๆ ได้

$$\begin{array}{c}
 \left[\begin{array}{c} a_0 \\ a_1 \\ a_2 \\ \cdot \\ \cdot \\ a_m \\ b_1 \\ b_2 \\ \cdot \\ \cdot \\ b_n \end{array} \right] \begin{array}{l} \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \end{array} \\
 \begin{array}{c} x \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \end{array}
 \end{array}
 \quad
 \begin{array}{c}
 \left[\begin{array}{c} 1 \\ \tau \\ \tau^2 \\ \tau^3 \\ \tau^4 \\ \tau^5 \\ \cdot \\ \cdot \\ \tau^{m+n} \end{array} \right] \begin{array}{l} \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \end{array} \\
 \begin{array}{c} \epsilon \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \\ \cdot \end{array}
 \end{array}
 \quad
 \begin{array}{c}
 \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow
 \end{array}$$

จะเห็นว่า A อยู่ในรูปของแนวคอนมืองแมทริกซ์ ซึ่งสามารถคำนวณค่าสัมประสิทธิ์ a และ b ได้โดยการใช้กฎของแครนเมอร์ (Cramer's Rule) โดยดีเทอร์มิแนนต์หลักของ A จะเขียนได้เป็น

$$\Delta = |\Delta| = (-1)^P \begin{array}{c} \begin{array}{cccccccc} \xrightarrow{m+1} & & & & & & \xrightarrow{n} & & & & \end{array} \\ \left| \begin{array}{cccccccc|cccc} 1 & 1 & 1 & \cdot & \cdot & \cdot & 1 & 1 & \cdot & \cdot & \cdot & 1 \\ 0 & 1 & 2 & \cdot & \cdot & \cdot & m & (1+\tau) & (2+\tau) & \cdot & \cdot & (n+\tau) \\ 0 & 1^2 & 2^2 & \cdot & \cdot & \cdot & m^2 & (1+\tau)^2 & (2+\tau)^2 & \cdot & \cdot & (n+\tau)^2 \\ 0 & 1^3 & 2^3 & \cdot & \cdot & \cdot & m^3 & (1+\tau)^3 & (2+\tau)^3 & \cdot & \cdot & (n+\tau)^3 \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot & \cdot \\ 0 & 1^{m+n} & 2^{m+n} & \cdot & \cdot & \cdot & m^{m+n} & (1+\tau)^{m+n} & (2+\tau)^{m+n} & \cdot & \cdot & (n+\tau)^{m+n} \end{array} \right| \begin{array}{l} \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \\ \uparrow \end{array} \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \\ \downarrow \end{array}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เนื่องจากดีเทอร์มิแนนท์ที่ได้อยู่ในรูป แวนเดอร์มอนด์ดีเทอร์มิแนนท์ จึงใช้วิธีการคูณแบบที่แสดงไว้ใน บทที่ 2 จนสามารถเขียนออกมาอยู่ในรูปของสมการได้ ดังนี้

$$\Delta = (-1)^p \left[\prod_{m \geq 1, \triangleright j, j \geq 0}^{m \quad n} (1-j) \right] \left[\prod_{j=0}^{m-\tau-1} (1+\tau-j) \right] \left[\prod_{n \geq 1, \triangleright j, j \geq 1} (1-j) \right] \quad (4.1)$$

ซึ่ง p จะมีค่าขึ้นอยู่กับค่า m และ n ดังนี้

m	n	p
คี่	คี่	$(m+n)/2$
คี่	คู่	$(m+n)/2$
คู่	คี่	$(m+n-1)/2$
คู่	คู่	$(m+n-1)/2$

และดีเทอร์มิแนนท์ย่อยในหลักที่ 1 ถึง m+1 จะแสดงได้เป็น

$$\Delta_k = (-1)^q \begin{vmatrix} \overbrace{1 \quad 1 \quad \dots \quad 1}^{m+1} & 1 & 1 & \dots & 1 & \overbrace{1 & 1 & \dots & 1}^n \\ 0 & 1 & \dots & (k-1) & \tau & (k+1) & \dots & m & (1+\tau) & (2+\tau) & \dots & (n+\tau) \\ 0 & 1^2 & \dots & (k-1)^2 & \tau^2 & (k+1)^2 & \dots & m^2 & (1+\tau)^2 & (2+\tau)^2 & \dots & (n+\tau)^2 \\ 0 & 1^3 & \dots & (k-1)^3 & \tau^3 & (k+1)^3 & \dots & m^3 & (1+\tau)^3 & (2+\tau)^3 & \dots & (n+\tau)^3 \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\ 0 & 1^{m+n} & (k-1)^{m+n} & \tau^{m+n} & (k+1)^{m+n} & \dots & m^{m+n} & (1+\tau)^{m+n} & (2+\tau)^{m+n} & \dots & (n+\tau)^{m+n} \end{vmatrix} \quad \begin{matrix} \uparrow \\ m+n+1 \\ \downarrow \end{matrix}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จะพบว่า ดีเทอร์มิแนนท์ที่ได้ ก็อยู่ในรูป แวนเดอร์มอนด์ดีเทอร์มิแนนท์ ด้วย จึงใช้วิธีเช่นที่กล่าวไว้ใน บทที่ 2 ทำการจัดรูปของ ดีเทอร์มิแนนท์ใหม่ จะสามารถเขียนสมการได้ เป็น

$$\Delta_k = (-1)^q \left[\prod_{m \geq 1, \triangleright j, j \geq 0}^{m \ n} (i-j) \right] \left[\prod_{m \geq 1, \triangleright k} (i-\tau) \right] \left[\prod_{k \triangleright j, j \geq 0} (\tau-j) \right] \left[\prod_{j=0}^{m+n} \prod_{i=1}^{m+n} (i+\tau-j) \right] \quad (4.2)$$

$$\left[\prod_{i=1}^n (i) \right] \left[\prod_{n \geq 1, \triangleright j, j \geq 1} (i-j) \right]$$

เมื่อ $0 < k < m$

โดยที่ $q = p$ เมื่อ k เป็นเลขคู่
 $q = p-1$ เมื่อ k เป็นเลขคี่

และดีเทอร์มิแนนท์ย่อยในหลักที่ $m+2$ ถึง n จะแสดงได้เป็น

$$\Delta_h = (-1)^r$$

\longleftarrow $m+1$ \longleftarrow \longrightarrow n \longrightarrow											
1	1	1	...	1	1	...	1	1	1	...	1
0	1	2	...	m	(1+\tau)	...	(h-1+\tau)	\tau	(h+1+\tau)	...	(n+\tau)
0	1 ²	2 ²	...	m ²	(1+\tau) ²	...	(h-1+\tau) ²	\tau ²	(h+1+\tau) ²	...	(n+\tau) ²
0	1 ³	2 ³	...	m ³	(1+\tau) ³	...	(h-1+\tau) ³	\tau ³	(h+1+\tau) ³	...	(n+\tau) ³
.
.
0	1 ^{m+n}	2 ^{m+n}	...	m ^{m+n}	(1+\tau) ^{m+n}	...	(h-1+\tau) ^{m+n}	\tau ^{m+n}	(h+1+\tau) ^{m+n}	...	(n+\tau) ^{m+n}

จะพบว่า ดีเทอร์มิแนนท์ ที่ได้ ก็อยู่ในรูปของ แวนเดอร์มอนด์ดีเทอร์มิแนนท์ จึงใช้วิธีการลดรูปดังที่แสดงไว้ ในบทที่ 2 จนสามารถเขียนนอกกรอบอยู่ในรูปของสมการได้เป็น

$$\Delta_h = (-1)^r \left[\prod_{m \geq 1, \triangleright j, j \geq 0}^{m \ n} (i-j) \right] \left[\prod_{l=1}^{m} \prod_{j=0}^{n-l} (i+\tau-j) \right] \left[\prod_{j=0}^{m} (\tau-j) \right] \left[\prod_{n \geq 1, \triangleright j, j \geq 1}^{m} (i-j) \right]$$

$$i \neq h \qquad \qquad \qquad i \neq h$$

$$\left[\prod_{n \geq 1, \triangleright h} (i) \right] \left[\prod_{h \triangleright j, j \geq 1} (i-j) \right] \tag{4.3}$$

เมื่อ $i < h < n$

โดยที่ $r = p-1$ เมื่อ h เป็นเลขคู่

$r = p$ เมื่อ h เป็นเลขคี่

จะได้สัมประสิทธิ์ a_k และ b_h โดยกฎของ แครมเมอร์ ดังกล่าวไว้ในบทที่ 2 ดังนี้

$$a_k = \frac{\Delta_k}{\Delta}$$

$$= (-1)^s \frac{\left[\prod_{m \geq 1, \triangleright k}^{n} (i-\tau) \right] \left[\prod_{k \triangleright j, j \geq 0}^{n} (\tau-j) \right] \left[\prod_{i=1}^{n} (i) \right]}{k! \left[\prod_{m \geq 1, \triangleright k}^{n} (i-k) \right] \left[\prod_{i=1}^{n} (i+\tau-k) \right]}, \quad 0 \leq k \leq m \tag{4.4}$$

โดยที่ $s = 0$ เมื่อ k เป็นเลขคู่

$s = -1$ เมื่อ k เป็นเลขคี่

และจะได้ค่าของ สัมประสิทธิ์ b_h เป็น

$$b_h = \frac{\Delta_h}{\Delta}$$

$$b_h = (-1)^v \frac{\prod_{j=0}^{m-h} (\tau-j) \prod_{i=1}^{n-h} (i) \prod_{j=1}^{h-1} (-j)}{\prod_{j=0}^{m-h} (h-1-j) \prod_{i=1}^{n-h} (i-h) \prod_{j=1}^{h-1} (-j)} \quad , 1 \leq h \leq n \quad (4.5)$$

โดยที่ $v = -1$ เมื่อ h เป็นเลขคู่
 $= 0$ เมื่อ h เป็นเลขคี่

4.3 ตัวอย่างการออกแบบ

เมื่อใช้สูตรสำเร็จในสมการที่ (4.4) และ (4.5) เพื่อทำการหาค่าสัมประสิทธิ์ของวงจรรองความถี่ แล้วนำค่าที่ได้มาใช้ในการหาค่าผลตอบสนองของ ขนาด (สมการ 3.8) และ กรูฟด์เลย์ (สมการ 3.9, 3.10, 3.11) เทียบกับแบบที่ใช้ Guass-Jordan elimination ในการหาค่าสัมประสิทธิ์ ในบทที่ 3 ในที่นี้ จะใช้ที่ค่า $\tau = 8$ วนาที ค่า $n = 10$ ส่วนค่า m แปรค่าเป็น 4, 5, 6, 7 และที่ $m=4$ จะมีค่าสัมประสิทธิ์เปรียบเทียบดังนี้

สัมประสิทธิ์	ค่าจากการใช้สูตรสำเร็จ	ค่าจากวิธีของ Quass
a_0	7.99×10^{-4}	1665.4
a_1	8.22×10^{-3}	3789.1
a_2	3.49×10^{-2}	2672.3
a_3	7.46×10^{-2}	641.4
a_4	6.99×10^{-2}	93.5
b_0	1	1
b_1	4.4	-4.8×10^{-2}
b_2	10.0	-0.6
b_3	14.5	-2.85
b_4	14.8	-2.36×10^{-2}
b_5	10.9	-2.03×10^{-2}
b_6	5.87	1.35×10^{-2}
b_7	2.23	5.99×10^{-3}
b_8	0.5	6.3×10^{-4}
b_9	9.05×10^{-2}	-4.88×10^{-4}
b_{10}	6.54×10^{-3}	-1.25×10^{-4}

และมีค่าตัวอย่าง ω ค่าต่างๆ เป็น

ω	$\text{mag}(\text{close-form})$	$\text{mag}(\text{Quass})$	$\tau(\text{close-form})$	$\tau(\text{Quass})$
0.1	3.20×10^{-3}	13129.09	-0.55	3.05×10^{-3}
0.2	4.28×10^{-3}	6128.48	-0.35	4.65×10^{-3}
0.3	7.15×10^{-3}	3821.74	1.77×10^{-2}	8.17×10^{-3}
0.4	1.59×10^{-2}	2732.39	0.67	1.95×10^{-2}
0.5	5.4×10^{-2}	2068.12	1.91	7.46×10^{-2}
0.6	0.45	1560.96	6.51	0.89
0.7	1.08	1094.32	7.99	1.35
0.8	0.99	604.06	7.99	0.99
0.9	0.99	174.69	7.99	1.00
1.0	1.00	1.00	7.999	7.999

ผลตอบสนองที่ได้จะเป็นดังรูปที่ 4.1 และ 4.2 ส่วนรูปที่ 4.3 และ 4.4 จะเป็นรูปผลตอบสนองที่ได้จากการใช้ Gauss-Jordan elimination ในการหาค่าสัมประสิทธิ์

4.4 สรุป

จากผลเปรียบเทียบที่ได้ จะพบว่า การใช้วิธีการของ Gauss-Jordan elimination หาค่าสัมประสิทธิ์ในบทที่ 3 จะให้ผลตอบสนองที่ผิดไปจากการออกแบบอย่างมาก ซึ่งผลของความผิดพลาดดังกล่าวน่าจะอยู่ในขั้นตอนการหาค่าสัมประสิทธิ์ของวงจรมันเอง ดังผลเปรียบเทียบตามตารางข้างต้น แต่ถ้ามองพิจารณาสมาชิกของ แมทริกซ์ ที่ $m=4$, $n=10$, $\tau=8$ ดังแสดงไว้ในหน้าที่ 29-31 จะพบว่า ค่าของสมาชิกบางตัวในแมทริกซ์มีค่าที่สูงมากเกินไปกว่าค่าดิจิทัลของ ตัวแปรจะรับได้โดยต้องแสดงอยู่ในรูปยกกำลัง ซึ่งจุดนี้น่าจะเป็นส่วนที่ทำให้เกิดความผิดพลาดเมื่อใช้วิธีของ Gauss-Jordan elimination หาค่าสัมประสิทธิ์ของวงจรมัน

ข้อผิดพลาดดังกล่าวอาจจะสามารถแก้ไขได้โดยการคำนวณด้วยเครื่อง คอมพิวเตอร์ ที่มีขนาดใหญ่ขึ้น อันจะสามารถให้รายละเอียดของตัวแปรได้มากขึ้น อย่างไรก็ตามการใช้วิธีสุรสำเร็จก่น่าจะเป็นวิธีที่มีประโยชน์ควรแก่การประยุกต์ใช้ในกรณีของวงจรมีค่าอันดับมากขึ้น

แม้ว่าวงจรมีค่าที่ได้จากการออกแบบที่แสดงมา จะให้ผลตอบสนองที่ราบเรียบที่สุดทั้ง ขนาด และ กรูฟด์เลย์ แล้วยังก็ตาม แต่การควบคุมผลตอบสนองเหล่านี้ก็เป็นสิ่งที่จำเป็นเช่นกัน ดังที่ในบทต่อไปจะได้กล่าวถึง วิธีบางวิธีที่จะนำมาเพื่อการควบคุมผลการตอบสนองนี้

$a(1, 1) = 1$	$a(2, 1) = 0$
$a(3, 1) = 0$	$a(4, 1) = 0$
$a(5, 1) = 0$	$a(6, 1) = 0$
$a(7, 1) = 0$	$a(8, 1) = 0$
$a(9, 1) = 0$	$a(10, 1) = 0$
$a(11, 1) = 0$	$a(12, 1) = 0$
$a(13, 1) = 0$	$a(14, 1) = 0$
$a(15, 1) = 0$	
$a(1, 2) = -1$	$a(2, 2) = -1$
$a(3, 2) = -1$	$a(4, 2) = -1$
$a(5, 2) = -1$	$a(6, 2) = -1$
$a(7, 2) = -1$	$a(8, 2) = -1$
$a(9, 2) = -1$	$a(10, 2) = -1$
$a(11, 2) = -1$	$a(12, 2) = -1$
$a(13, 2) = -1$	$a(14, 2) = -1$
$a(15, 2) = -1$	
$a(1, 3) = 1$	$a(2, 3) = 2$
$a(3, 3) = 4$	$a(4, 3) = 8$
$a(5, 3) = 16$	$a(6, 3) = 32$
$a(7, 3) = 64$	$a(8, 3) = 128$
$a(9, 3) = 256$	$a(10, 3) = 512$
$a(11, 3) = 1024$	$a(12, 3) = 2048$
$a(13, 3) = 4096$	$a(14, 3) = 8192$
$a(15, 3) = 16384$	
$a(1, 4) = -1$	$a(2, 4) = -3$
$a(3, 4) = -9$	$a(4, 4) = -27$
$a(5, 4) = -81$	$a(6, 4) = -243$
$a(7, 4) = -729$	$a(8, 4) = -2187$
$a(9, 4) = -6561$	$a(10, 4) = -19683$
$a(11, 4) = -59049$	$a(12, 4) = -177147$
$a(13, 4) = -531441$	$a(14, 4) = -1594323$
$a(15, 4) = -4782969$	
$a(1, 5) = 1$	$a(2, 5) = 4$
$a(3, 5) = 16$	$a(4, 5) = 64$
$a(5, 5) = 256$	$a(6, 5) = 1024$
$a(7, 5) = 4096$	$a(8, 5) = 16384$
$a(9, 5) = 65536$	$a(10, 5) = 262144$
$a(11, 5) = 1048576$	$a(12, 5) = 4194304$
$a(13, 5) = 16777216$	$a(14, 5) = 67108864$
$a(15, 5) = 268435456$	
$a(1, 6) = 1$	$a(2, 6) = 9$
$a(3, 6) = 81$	$a(4, 6) = 729$
$a(5, 6) = 6561$	$a(6, 6) = 59049$
$a(7, 6) = 531441$	$a(8, 6) = 4782969$
$a(9, 6) = 43046720$	$a(10, 6) = 387420480$
$a(11, 6) = 3486784512$	$a(12, 6) = 31381059584$
$a(13, 6) = 282429521920$	$a(14, 6) = 2541865926656$
$a(15, 6) = 22876793077760$	

$a(1, 7) = -1$
 $a(3, 7) = -100$
 $a(5, 7) = -10000$
 $a(7, 7) = -1000000$
 $a(9, 7) = -100000000$
 $a(11, 7) = -10000000000$
 $a(13, 7) = -999999995904$
 $a(15, 7) = -100000000376832$
 $a(1, 8) = 1$
 $a(3, 8) = 121$
 $a(5, 8) = 14641$
 $a(7, 8) = 1771561$
 $a(9, 8) = 214358880$
 $a(11, 8) = 25937424384$
 $a(13, 8) = 3138428338176$
 $a(15, 8) = 379749834686464$
 $a(1, 9) = -1$
 $a(3, 9) = -144$
 $a(5, 9) = -20736$
 $a(7, 9) = -2985984$
 $a(9, 9) = -429981696$
 $a(11, 9) = -61917364224$
 $a(13, 9) = -8916100448256$
 $a(15, 9) = -1283918464548864$
 $a(1, 10) = 1$
 $a(3, 10) = 169$
 $a(5, 10) = 28561$
 $a(7, 10) = 4826809$
 $a(9, 10) = 815730752$
 $a(11, 10) = 137858498560$
 $a(13, 10) = 23298085748736$
 $a(15, 10) = 3937376371998720$
 $a(1, 11) = -1$
 $a(3, 11) = -196$
 $a(5, 11) = -38416$
 $a(7, 11) = -7529536$
 $a(9, 11) = -1475789056$
 $a(11, 11) = -289254670336$
 $a(13, 11) = -56693912240128$
 $a(15, 11) = -1.111200703394611E+016$
 $a(1, 12) = 1$
 $a(3, 12) = 225$
 $a(5, 12) = 50625$
 $a(7, 12) = 11390625$
 $a(9, 12) = 2562890752$
 $a(11, 12) = 576650412032$
 $a(13, 12) = 129746339889152$
 $a(15, 12) = 2.919292707065037E+016$
 $a(2, 7) = -10$
 $a(4, 7) = -1000$
 $a(6, 7) = -100000$
 $a(8, 7) = -10000000$
 $a(10, 7) = -1000000000$
 $a(12, 7) = -99999997952$
 $a(14, 7) = -9999999827968$
 $a(2, 8) = 11$
 $a(4, 8) = 1331$
 $a(6, 8) = 161051$
 $a(8, 8) = 19487172$
 $a(10, 8) = 2357947648$
 $a(12, 8) = 285311664128$
 $a(14, 8) = 34522712244224$
 $a(2, 9) = -12$
 $a(4, 9) = -1728$
 $a(6, 9) = -248832$
 $a(8, 9) = -35831808$
 $a(10, 9) = -5159780352$
 $a(12, 9) = -743008370688$
 $a(14, 9) = -106993205379072$
 $a(2, 10) = 13$
 $a(4, 10) = 2197$
 $a(6, 10) = 371293$
 $a(8, 10) = 62748516$
 $a(10, 10) = 10604498944$
 $a(12, 10) = 1792160432128$
 $a(14, 10) = 302875121025024$
 $a(2, 11) = -14$
 $a(4, 11) = -2744$
 $a(6, 11) = -537824$
 $a(8, 11) = -105413504$
 $a(10, 11) = -20661047296$
 $a(12, 11) = -4049565122560$
 $a(14, 11) = -793714788139008$
 $a(2, 12) = 15$
 $a(4, 12) = 3375$
 $a(6, 12) = 759375$
 $a(8, 12) = 170859376$
 $a(10, 12) = 38443360256$
 $a(12, 12) = 8649755852800$
 $a(14, 12) = 1946195039617024$

ค่าของสมาชิกในแมทริกส์ที่ $m=4$, $n=10$, $t=8$

(คณ)

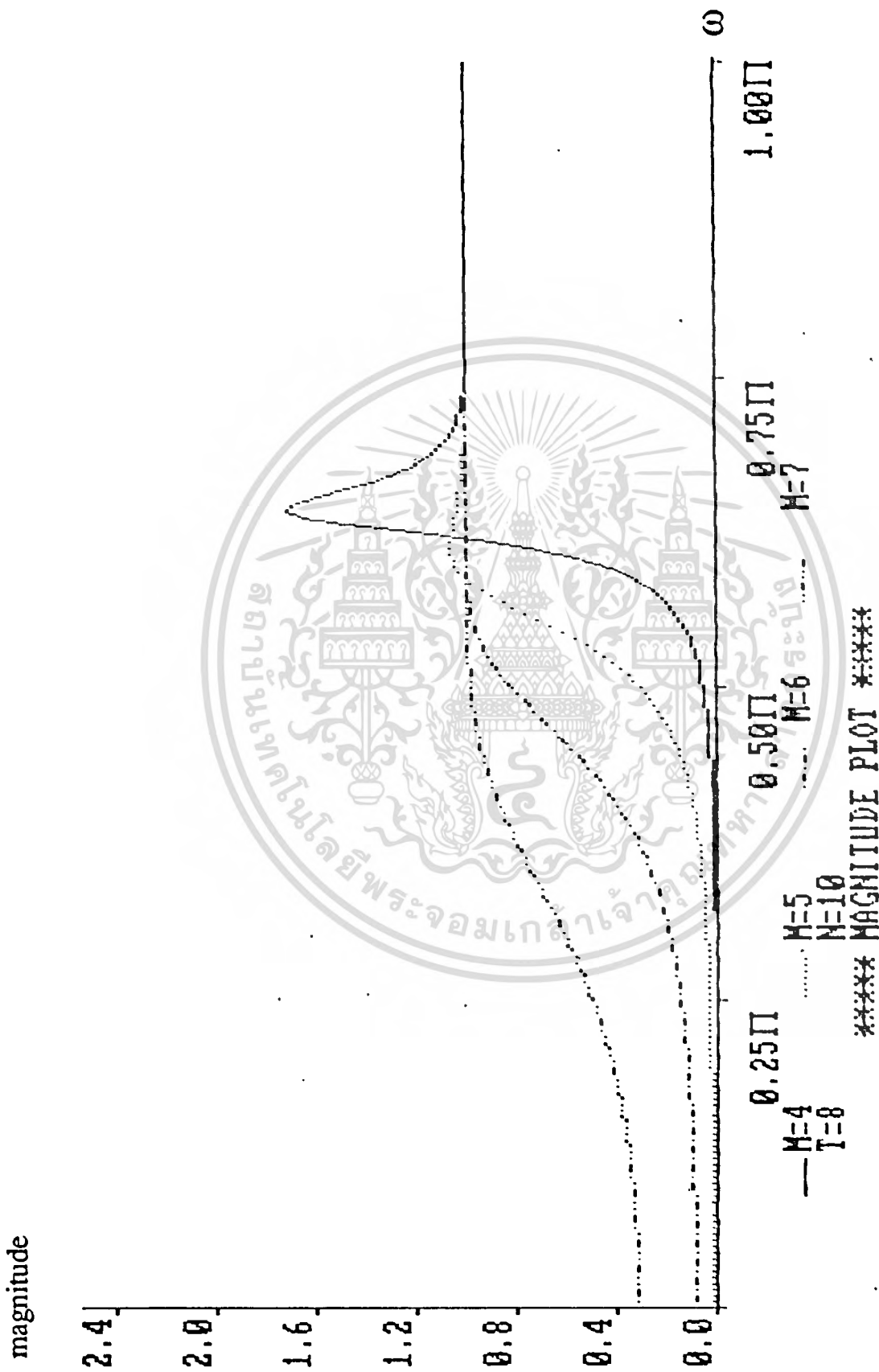
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

a(1 , 13)=-1	a(2 , 13)=-16
a(3 , 13)=-256	a(4 , 13)=-4096
a(5 , 13)=-65536	a(6 , 13)=-1048576
a(7 , 13)=-16777216	a(8 , 13)=-268435456
a(9 , 13)=-4294967296	a(10 , 13)=-68719476736
a(11 , 13)=-1099511627776	a(12 , 13)=-17592186044416
a(13 , 13)=-281474976710656	a(14 , 13)=-4503599627370496
a(15 , 13)=-7.205759403792794E+016	
a(1 , 14)= 1	a(2 , 14)= 17
a(3 , 14)= 289	a(4 , 14)= 4913
a(5 , 14)= 83521	a(6 , 14)= 1419857
a(7 , 14)= 24137568	a(8 , 14)= 410338688
a(9 , 14)= 6975757312	a(10 , 14)= 118587875328
a(11 , 14)= 2015993921536	a(12 , 14)= 34271897059328
a(13 , 14)= 582622245814272	a(14 , 14)= 9904577910407168
a(15 , 14)= 1.683778191082127E+017	
a(1 , 15)=-1	a(2 , 15)=-18
a(3 , 15)=-324	a(4 , 15)=-5832
a(5 , 15)=-104976	a(6 , 15)=-1889568
a(7 , 15)=-34012224	a(8 , 15)=-612220032
a(9 , 15)=-11019960320	a(10 , 15)=-198359285760
a(11 , 15)=-3570467340288	a(12 , 15)=-64268410028032
a(13 , 15)=-1156831321784320	a(14 , 15)=-2.082296567116595E+016
a(15 , 15)=-3.748133777860198E+017	

o(1)= 1
o(2)= 8
o(3)= 64
o(4)= 512
o(5)= 4096
o(6)= 32768
o(7)= 262144
o(8)= 2097152
o(9)= 16777216
o(10)= 134217728
o(11)= 1073741824
o(12)= 8589934592
o(13)= 68719476736
o(14)= 549755813888
o(15)= 4398046511104

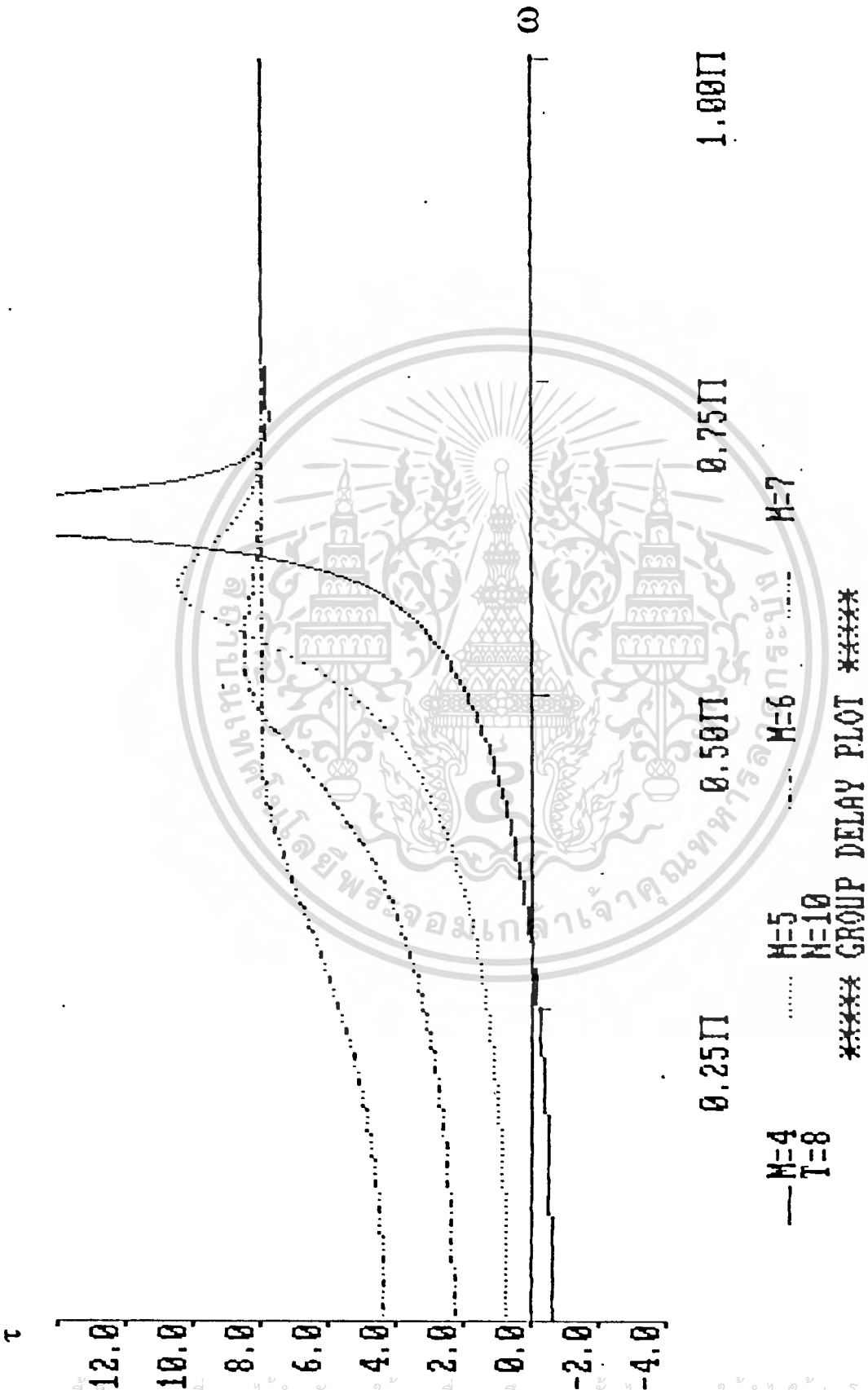
ค่าของสมาชิกในแมทริกส์ที่ $m=4$, $n=10$, $t=8$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

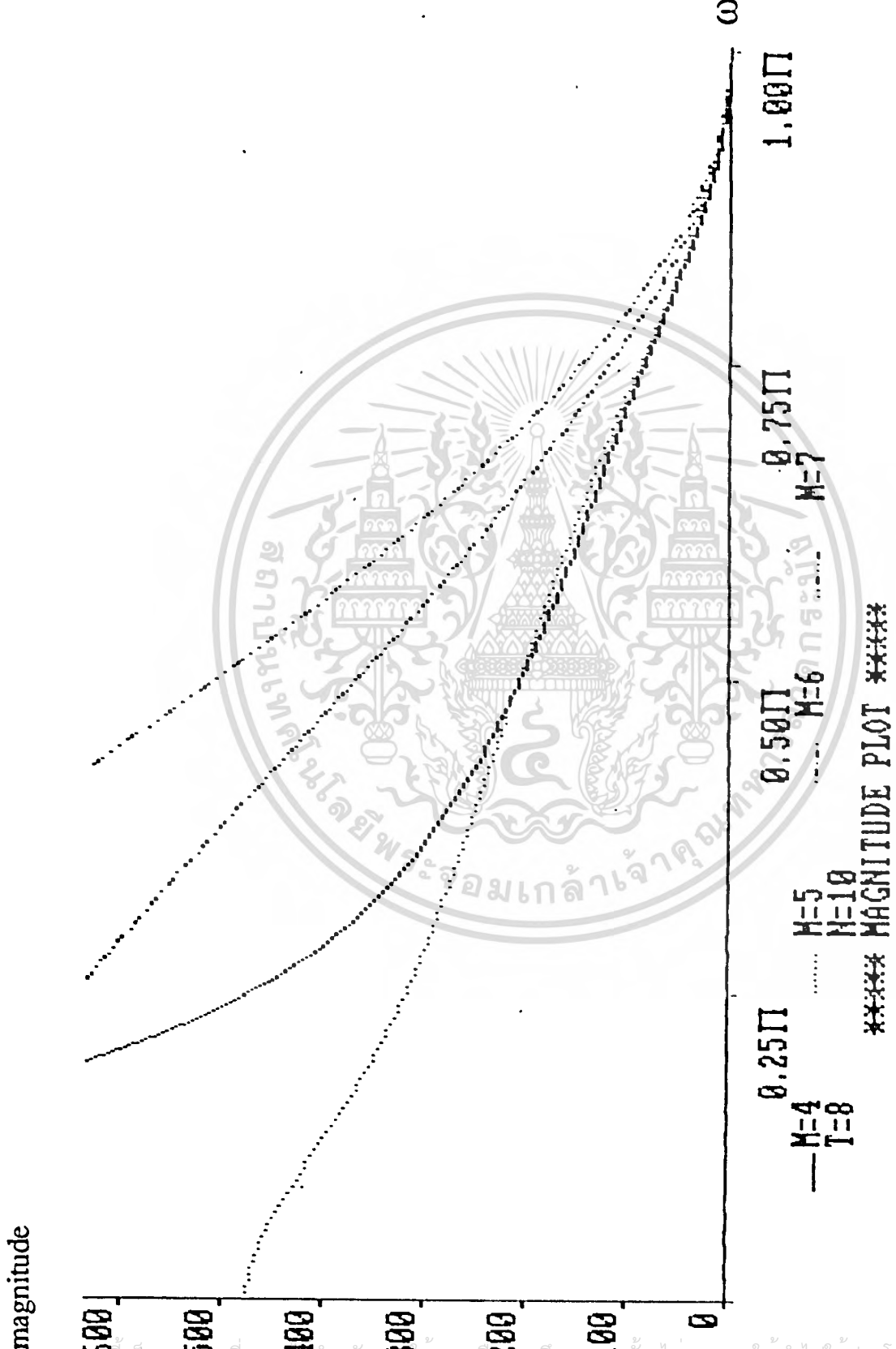

รูป 4.1 ผลตอบสนองของวงรกรองความถี่ผ่าน จากการใส่สูตรสำเร็จ

เมื่อ $T = 8$ วินาที $n = 10$ และ m แปรค่า จาก 4 ถึง 7

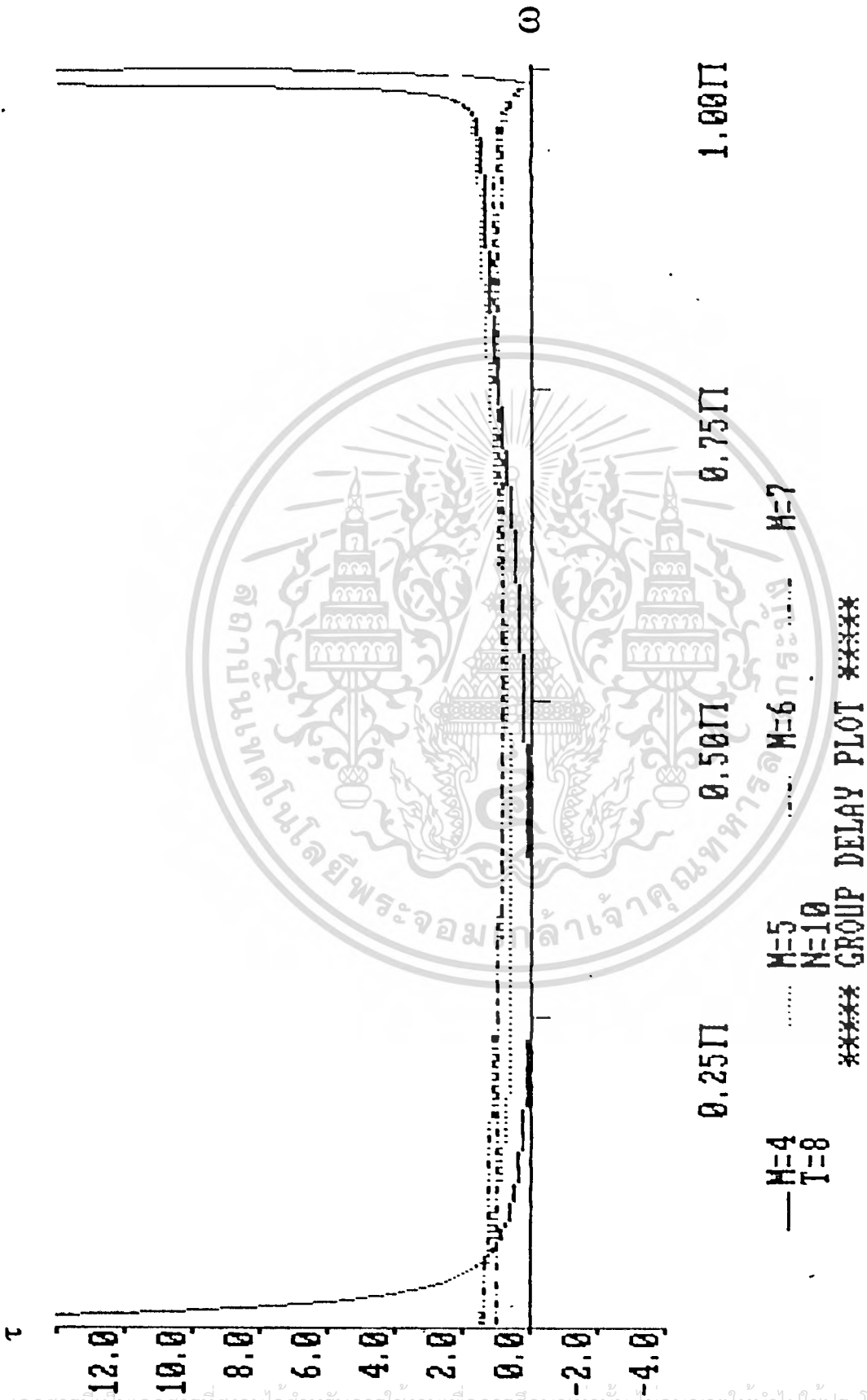

รูป 4.2 ผลตอบสนองของเฟสของวงจรมุมสูงผ่าน จากการใช้สูตรสำเร็จ
 เมื่อ $\tau = 8$ วินาที $\pi = 10$ และ m แปรค่า จาก 4 ถึง 7

รูป 4.3 ผลตอนส่งของตารางระดมการณ์ผู้ผ่าน จากวิธีของ: Gauss-Jordan elimination
เมื่อ $\tau = e$ ในที่ $n = 10$ และ m แปลค่า จาก 4 ถึง 7

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับใช้ในการศึกษาค้นคว้าเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 4.4 ผลคอนสแตนต์เฟสของวงจรกรองความถี่สูงผ่าน จากวิธีของ Guass-jordan elimination เมื่อ $\tau = e$ วิกฤต $\pi - 10$ และ π แปลค่า จาก 4 ถึง 7

บทที่ 5

การควบคุมผลการตอบสนองของวงจรของความถี่ดิจิทัล

ชนิดความถี่สูงผ่าน ที่มีผลตอบสนองขนาดและกรุปดีเลย์ราบเรียบที่สุดพร้อมๆ กัน

The controllability of the highpass digital filter with simultaneous maximally flat magnitude and group delay

5.1 บทนำ

ในการออกแบบวงจรของความถี่ดิจิทัลแบบรีเคอร์ซีฟ ชนิดความถี่สูงผ่าน ที่ให้ผลตอบสนอง ขนาด และกรุปดีเลย์ ราบเรียบที่สุด ดังที่ได้แสดงไว้ในบทที่ 3 นั้น ยังไม่สามารถที่จะควบคุมผลของการตอบสนองนั้นๆ ได้ ในบทนี้จะเสนอวิธีการออกแบบวงจรที่มีทั้งผลตอบสนองที่ราบเรียบ และสามารถควบคุมการตอบสนองได้ พร้อมกัน โดยวิธีการเพิ่ม พารามิเตอร์ (parameter) เพื่อทำการควบคุมผลการตอบสนองดังกล่าว

5.2 การออกแบบ

ในการออกแบบวงจรของความถี่ดิจิทัลแบบรีเคอร์ซีฟ ที่มีผลตอบสนองทั้ง ขนาด และ กรุปดีเลย์ ราบเรียบที่สุด ดังกล่าวไว้ในบทที่ 3 ได้ใช้ ฟังก์ชันที่มีคุณสมบัติดังกล่าว มาทำการประมาณค่า ทรานสเฟอร์ฟังก์ชัน (transfer function) $H(z)$ ของวงจรนั้น โดยฟังก์ชันที่ใช้คือ เอกโพเนนเชียล ฟังก์ชัน ดังมีสมการดังนี้

$$H(z) \Big|_{z=e^{j\omega T}} = e^{-j[\beta_0 + (\omega - \omega_0) \tau]} \quad (5.1)$$

และเพื่อการควบคุมผลของการตอบสนองของวงจร จึงทำการเพิ่ม พารามิเตอร์ L เข้าในสมการ โดยกำหนดให้

$$H(z) = \frac{H_L(z)}{H_{L-1}(z)} \quad (5.2)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โดยให้ค่า ทรานสเฟอร์ฟังก์ชัน ของ $H_L(z)$ และ $H_{L-1}(z)$ เป็น

$$H_L(z) = \frac{\sum_{l=0}^m a_l z^{-l}}{1} \quad (5.3)$$

$$H_{L-1}(z) = \frac{\sum_{l=0}^n b_l z^{-l} + \sum_{l=0}^m c_l z^{-l} + \sum_{l=0}^n d_l z^{-l}}{1} \quad (5.4)$$

และเพื่อให้ $H(z)$ ในสมการที่ (5.2) มีค่าตาม ฟังก์ชันที่ใช้ในการประมาณค่า จึงกำหนดให้

$$H_L(z) = e^{-jL[\beta_0 + (\omega - \omega_0)\tau]} \quad (5.5)$$

$$H_{L-1}(z) = e^{-j(L-1)[\beta_0 + (\omega - \omega_0)\tau]} \quad (5.6)$$

จากสมการที่ (5.3) และ (5.5) จะได้

$$\frac{\sum_{l=0}^m a_l \cos l\omega - j \sum_{l=0}^m a_l \sin l\omega}{\sum_{l=0}^n b_l \cos l\omega - j \sum_{l=0}^n b_l \sin l\omega} = \frac{\cos L[\beta_0 + (\omega - \omega_0)\tau] - j \sin L[\beta_0 + (\omega - \omega_0)\tau]}{1} \quad (5.7)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดตทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หรือ

$$\sum_{l=0}^m a_l \cos l\omega - \sum_{l=0}^n b_l [\cos l\omega \cos L(\beta_0 + (\omega - \omega_0)\tau) - \sin l\omega \sin L(\beta_0 + (\omega - \omega_0)\tau)]$$

$$-j \left[\sum_{l=0}^m a_l \sin l\omega - \sum_{l=0}^n b_l [\sin l\omega \cos L(\beta_0 + (\omega - \omega_0)\tau) + \cos l\omega \sin L(\beta_0 + (\omega - \omega_0)\tau)] \right] \quad (5.8)$$

ให้ $x = \omega - \omega_0$ หรือ $\omega = x + \omega_0$ แทนลงในสมการ (3A) แล้วทำการแยกส่วนที่เป็นค่าจริง (real-part) กับส่วนที่เป็นค่าจินตภาพ (imaginary-part) ออกจากกัน

$$\sum_{l=0}^m a_l (\cos lx \cos l\omega_0 - \sin lx \sin l\omega_0) - \sum_{l=0}^n b_l [\cos(l + L\tau)x \cos(l\omega_0 + L\beta_0) - \sin(l + L\tau)x \sin(l\omega_0 + L\beta_0)] = 0 \quad (5.9-a)$$

$$\sum_{l=0}^m a_l (\sin lx \cos l\omega_0 + \cos lx \sin l\omega_0) - \sum_{l=0}^n b_l [\sin(l + L\tau)x \cos(l\omega_0 + L\beta_0) + \cos(l + L\tau)x \sin(l\omega_0 + L\beta_0)] = 0 \quad (5.9-b)$$

จากสมการที่ (5.9a) และ (5.9b) กระจายให้อยู่ในรูปอนุกรมกำลัง (power series) ของ x

$$\sum_{l=0}^m a_l [\cos(l\omega_0) \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k (lx)^{2k}}{(2k)!} - \sin(l\omega_0) \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k (lx)^{2k+1}}{(2k+1)!}]$$

$$- \sum_{l=0}^m b_l [\cos(l\omega_0 + L\beta_0) \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k (l+L\tau)x^{2k}}{(2k)!} - \sin(l\omega_0 + L\beta_0) \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k (l+L\tau)x^{2k+1}}{(2k+1)!}]$$

(5.10-a)

$$\sum_{l=0}^m a_l [\cos(l\omega_0) \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k (lx)^{2k+1}}{(2k+1)!} + \sin(l\omega_0) \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k (lx)^{2k}}{(2k)!}]$$

$$- \sum_{l=0}^m b_l [\cos(l\omega_0 + L\beta_0) \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k (l+L\tau)x^{2k+1}}{(2k+1)!} + \sin(l\omega_0 + L\beta_0) \sum_{k=0}^{\infty} \frac{(-1)^k (l+L\tau)x^{2k}}{(2k)!}]$$

(5.10-b)

ในการทำการประมาณค่าให้ราบเรียบที่สุด หมายความว่า ค่าสัมประสิทธิ์ของ x ที่กำลังต่างๆ จะต้องเป็นศูนย์ และเพื่อเป็นการสะดวกต่อการคำนวณทางคณิตศาสตร์ จึงกำหนดให้ $b_0 = 1$ ดังนี้จะได้

$$\sum_{l=0}^m a_l (l)^{2k} \cos(l\omega_0) - \sum_{l=1}^n b_l (l+L\tau)^{2k} \cos(l\omega_0 + L\beta_0) - (L\tau)^{2k} \cos(L\beta_0) \quad (5.11-a)$$

$$\sum_{l=0}^m a_l (l)^{2k} \sin(l\omega_0) - \sum_{l=1}^n b_l (l+L\tau)^{2k} \sin(l\omega_0 + L\beta_0) - (L\tau)^{2k} \sin(L\beta_0) \quad (5.11-b)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\sum_{l=0}^m a_l (l)^{2k+1} \cos(l\omega_0) - \sum_{l=1}^n b_l (l+L\tau)^{2k+1} \cos(l\omega_0 + L\beta_0) - (L\tau)^{2k+1} \cos(L\beta_0) \quad (5.11-c)$$

$$\sum_{l=0}^m a_l (l)^{2k+1} \sin(l\omega_0) - \sum_{l=1}^n b_l (l+L\tau)^{2k+1} \sin(l\omega_0 + L\beta_0) - (L\tau)^{2k+1} \sin(L\beta_0) \quad (5.11-d)$$

k มีค่าเท่ากับ $0, 1, 2, \dots$ จนกว่าจะได้แมทริกซ์ (matrix) ข้างซ้ายมือเป็นสแควร์แมทริกซ์ (square matrix) มีขนาด $(m+n+1) \times (m+n+1)$ เราจะเขียนในรูปของสมการเชิงเส้น มีสัมประสิทธิ์ของวงจรงองความถี่เป็นค่าไม่รู้ค่าคือ

$$\underline{A} \underline{x} = \underline{c}$$

ดังแมทริกซ์ในหน้า 39

และจากสมการที่ (5.4) และ (5.5) จะได้

$$\sum_{l=0}^m c_l \cos l\omega - j \sum_{l=0}^m c_l \sin l\omega - \cos(L-1)[\beta_0 + (\omega - \omega_0)\tau] - j \sin(L-1)[\beta_0 + (\omega - \omega_0)\tau] \quad (5.12)$$

$$\sum_{l=0}^n d_l \cos l\omega - j \sum_{l=0}^n d_l \sin l\omega$$

และโดยวิธีการเช่นเดียวกับที่กล่าวมาแล้ว จะได้สมการย่อย 4 สมการดังนี้

$$\sum_{l=0}^m c_l^{2k} \cos(l\omega_0) - \sum_{l=1}^n d_l (l+(L-1)\tau)^{2k} \cos(l\omega_0 + (L-1)\beta_0) - ((L-1)\tau)^{2k} \cos((L-1)\beta_0) \quad (5.13-a)$$

$$\sum_{l=0}^m c_l^{2k} \sin(l\omega_0) - \sum_{l=1}^n d_l (l+(L-1)\tau)^{2k} \sin(l\omega_0 + (L-1)\beta_0) - ((L-1)\tau)^{2k} \sin((L-1)\beta_0) \quad (5.13-b)$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\sum_{l=0}^m c_l 2^{k+1} \cos(l\omega_0) - \sum_{l=1}^n d_l (1+(L-1)\tau)^{2k+1} \cos(l\omega_0 + (L-1)\beta_0) - ((L-1)\tau)^{2k+1} \cos((L-1)\beta_0) \quad (5.13-c)$$

$$\sum_{l=0}^m c_l 2^{k+1} \sin(l\omega_0) - \sum_{l=1}^n d_l (1+(L-1)\tau)^{2k+1} \sin(l\omega_0 + (L-1)\beta_0) - ((L-1)\tau)^{2k+1} \sin((L-1)\beta_0) \quad (5.13-d)$$

k มีค่าเท่ากับ $0, 1, 2, \dots$ จนกว่าจะได้ แมทริกซ์ ข้างซ้ายมือเป็นสแควร์แมทริกซ์ มีขนาด $(m+n+1) \times (m+n+1)$ จะเขียนในรูปของสมการเชิงเส้นมีสัมประสิทธิ์ของวงจรงround ความถี่เป็นค่าไม่รู้อาศัย

$$Dx = e$$

ดังแมทริกซ์ ในหน้าที่ 40

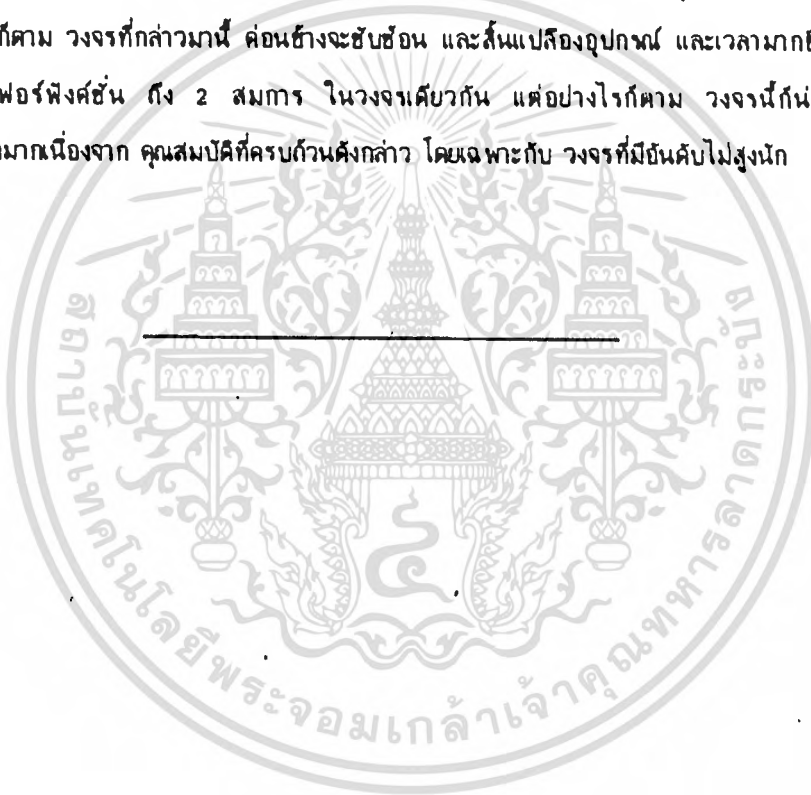
5.3 ตัวอย่างการออกแบบ

ในการออกแบบวงจรงround ความถี่ดิจิทัลแบบรีเคอร์ซีฟชนิดความถี่สูงผ่าน จะกำหนดให้ $\omega_0 = \pi$ เรเดียนต่อวินาที และในการทดสอบวงจรงround นี้ จะกำหนดให้ อันดับของ โพลีโนเมียล ที่เป็นเลขคี่คือ m มีค่าเป็น 2 ขณะที่อันดับของ โพลีโนเมียล ที่เป็นส่วนคือ n มีค่าเป็น 4 และกรูฟด์เลย์ $\tau = 5$ วินาที เมื่อ $\beta_0 = 0$ เวกเขียนจากการแทนค่า แมทริกซ์ ในหน้าที่ 39 และ 40 โดยทำการเปลี่ยนค่า พารามิเตอร์ L เป็น .3, .6, .8, .9 แล้วทำการหาค่าสัมประสิทธิ์ a_l, b_l, c_l, d_l แล้วนำสัมประสิทธิ์ที่ได้ไปใช้ในการหาค่าผลตอบสนองของ ขนาด และกรูฟด์เลย์ ที่ค่า L ต่างๆ นั้น (หาค่าผลตอบสนองขนาดจาก สมการ 3.8 และ กรูฟด์เลย์จาก สมการ 3.9, 3.10, 3.11) เมื่อนำผลลัพธ์ที่ได้ มาทำการพล็อต จะได้กราฟของผลตอบสนอง ขนาด ดังรูปที่ 5.1 และ ผลตอบสนอง กรูฟด์เลย์ ดังรูปที่ 5.2

๘.4 สรุป

จากผลตอบสนองที่ได้จากกราฟ ในรูปที่ 5.1 และ 5.2 จะเห็นว่า เราสามารถควบคุมผลตอบสนองของวงจร ได้ด้วยค่า พารามิเตอร์ L ในขณะที่มีผลตอบสนองของ ขนาด และ กว้างฟิลล์ ยังคงราบเรียบที่สุดพร้อมๆ กันส่วน ยันจะป็นวงจรที่มีคุณสมบัติครบถ้วนกว่า รหัสที่ผ่านมา (ใน [5] จะพิจารณาเพียงแต่ กว้างฟิลล์ เท่านั้น)

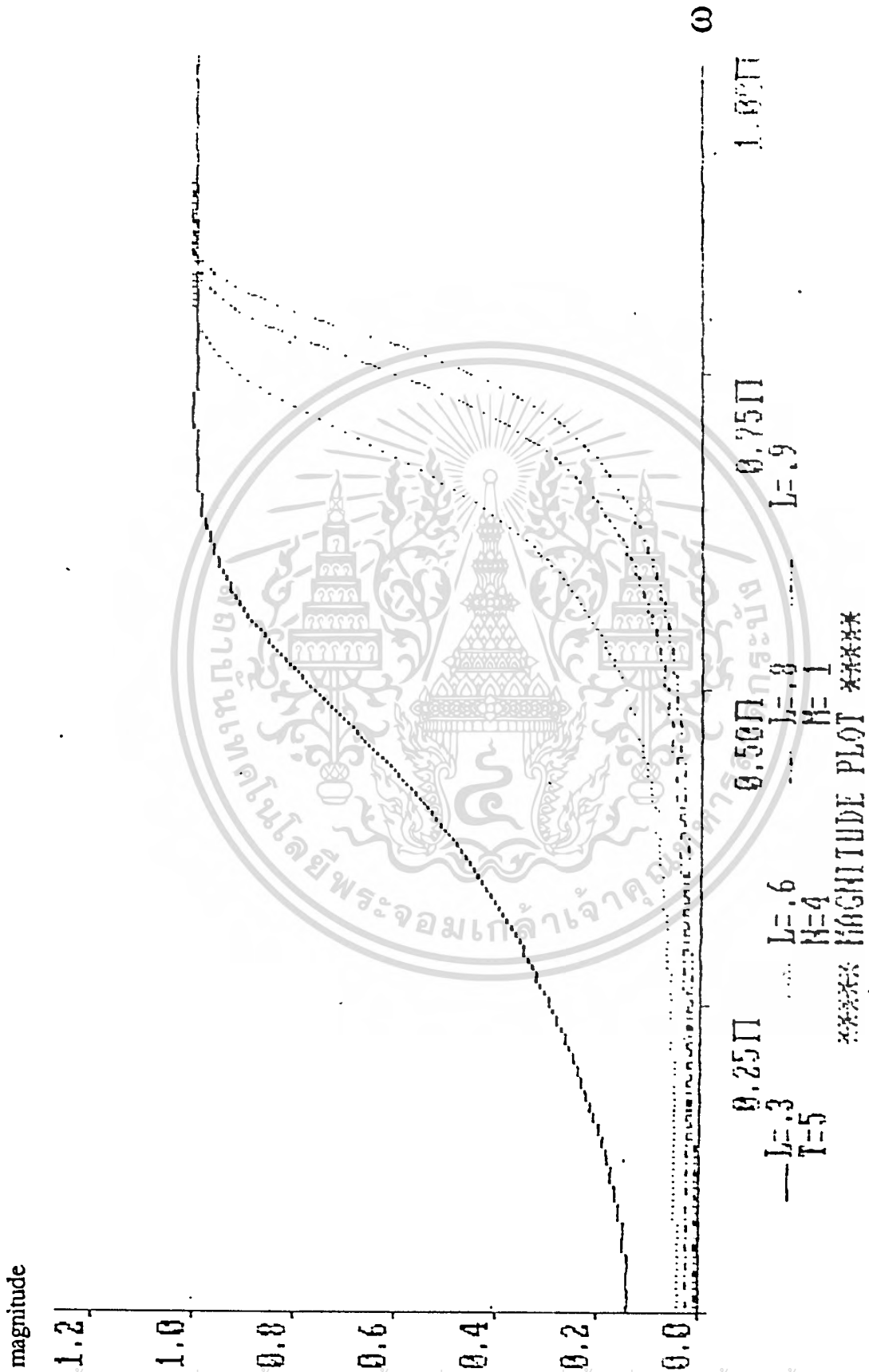
อย่างไรก็ตาม วงจรที่กล่าวมานี้ค่อนข้างจะซับซ้อน และสิ้นเปลืองอุปกรณ์ และเวลามากขึ้น ยันเนื่องจากการใช้ ทรานสเฟอร์ฟังก์ชัน ถึง 2 สมการ ในวงจรเดียวกัน แต่อย่างไรก็ตาม วงจรนี้ก็น่าจะมีประโยชน์ ต่อการใช้งานอย่างมากเนื่องจาก คุณสมบัติที่ครบถ้วนดังกล่าว โดยเฉพาะกับ วงจรที่มีอินพุตไม่สูงนัก

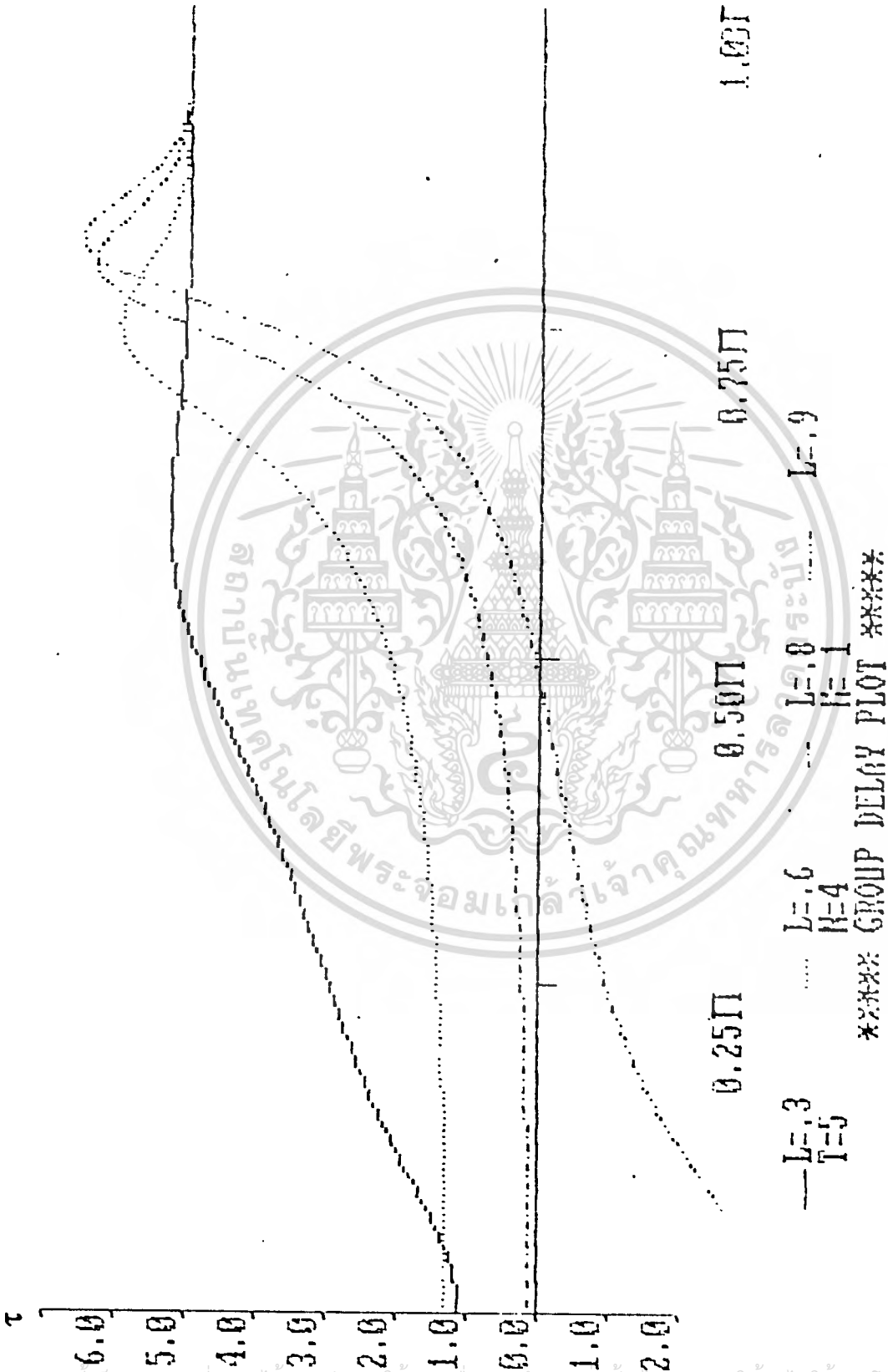
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

$$\begin{aligned}
 \mathbf{A} &= \begin{bmatrix}
 1 & \cos \omega_0 & \cos 2\omega_0 & \dots & \cos m\omega_0 & -\cos(2\omega_0+L\beta_0) & \dots & -\cos(n\omega_0+L\beta_0) \\
 0 & \sin \omega_0 & \sin 2\omega_0 & \dots & \sin m\omega_0 & -\sin(2\omega_0+L\beta_0) & \dots & -\sin(n\omega_0+L\beta_0) \\
 0 & \cos \omega_0 & 2\cos 2\omega_0 & \dots & m\cos m\omega_0 & -(1+L\tau)\cos(\omega_0+L\beta_0) & \dots & -(n+L\tau)\cos(n\omega_0+L\beta_0) \\
 0 & \sin \omega_0 & 2\sin 2\omega_0 & \dots & m\sin m\omega_0 & -(1+L\tau)\sin(\omega_0+L\beta_0) & \dots & -(n+L\tau)\sin(n\omega_0+L\beta_0) \\
 0 & \cos \omega_0 & 2^2\cos 2\omega_0 & \dots & m^2\cos m\omega_0 & -(1+L\tau)^2\cos(2\omega_0+L\beta_0) & \dots & -(n+L\tau)^2\cos(n\omega_0+L\beta_0) \\
 0 & \sin \omega_0 & 2^2\sin 2\omega_0 & \dots & m^2\sin m\omega_0 & -(1+L\tau)^2\sin(2\omega_0+L\beta_0) & \dots & -(n+L\tau)^2\sin(n\omega_0+L\beta_0) \\
 0 & \cos \omega_0 & 2^3\cos 2\omega_0 & \dots & m^3\cos m\omega_0 & -(1+L\tau)^3\cos(2\omega_0+L\beta_0) & \dots & -(n+L\tau)^3\cos(n\omega_0+L\beta_0) \\
 0 & \sin \omega_0 & 2^3\sin 2\omega_0 & \dots & m^3\sin m\omega_0 & -(1+L\tau)^3\sin(2\omega_0+L\beta_0) & \dots & -(n+L\tau)^3\sin(n\omega_0+L\beta_0) \\
 \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\
 \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots \\
 \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots & \dots
 \end{bmatrix} \\
 \mathbf{x} &= \begin{bmatrix}
 a_0 \\
 a_1 \\
 \dots \\
 a_m \\
 b_1 \\
 b_2 \\
 \dots \\
 b_n
 \end{bmatrix} \\
 \mathbf{c} &= \begin{bmatrix}
 \cos L\beta_0 \\
 \sin L\beta_0 \\
 L\tau\cos L\beta_0 \\
 L\tau\sin L\beta_0 \\
 L\tau^2\cos L\beta_0 \\
 L\tau^2\sin L\beta_0 \\
 L\tau^3\cos L\beta_0 \\
 L\tau^3\sin L\beta_0 \\
 \dots \\
 \dots \\
 \dots
 \end{bmatrix}
 \end{aligned}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
 ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูป 5.1 ผลตอบสนองของวงจรงอดวมที่ต่างกัน จากการใช้พารามิเตอร์ L ในการควบคุม เมื่อ $T=5$ วิกฤติ $H=4$ $m=1$ และ L มีค่าเป็น 0.6, 0.9, 1.1

รูป 52 ผลตอบสนองของเฟสของวงจรกรองความถี่สูงผ่าน จากการใช้พหุนามดีคาร์ท L ในการควบคุม

เมื่อ $\tau = 5$ ขนาดที่ $n = 4$ $m = 1$ และ L มีค่าเป็น 3, 6, 9

บทที่ 8

ผลลัพธ์ที่ได้จากการผ่านสัญญาณตัวอย่าง The result from the sample signal

8.1 บทนำ

จากบทที่ 3, 4 และ 5 ที่ผ่านมา จะพบว่า ในแต่ละบทเหล่านั้นจะแสดงแต่เพียง ทฤษฎีการออกแบบ และแม้ว่าจะมีการแสดงผล ก็เป็นเพียง ผลตอบสนองในรูปของ ความถี่เชิงมุม (ω) เท่านั้น มิได้มีการแสดงถึงการทดลองผ่านสัญญาณจริงเข้าไปในวงจรแต่อย่างไร ดังนั้นเพื่อเป็นแนวทาง และเป็นการยืนยัน ถึงผลการตอบสนองของการออกแบบวงจรที่ผ่านมา ในบทนี้จึงจะได้แสดงถึง การประยุกต์ใช้วงจรของความถี่ กับสัญญาณดิจิทัลที่ผ่านเข้าไป ในวงจรนั้น แล้วดูสัญญาณผลลัพธ์ ที่ได้จากวงจร

8.2 การออกแบบ

8.2.1 การทดสอบผลตอบสนองขนาด

จากบทที่ 3 กำหนดให้

$$H(z) = \frac{\sum_{l=0}^m a_l z^{-l}}{\sum_{l=0}^n b_l z^{-l}} \quad (6.1)$$

และใช้ฟังก์ชันในการประมาณค่าเป็น

$$H(z) \Big|_{z = e^{j\omega T}} = e^{-j[\beta_0 + (\omega - \omega_0) \tau]} \quad (6.2)$$

ซึ่งในการออกแบบที่ผ่านมาที่กำหนดให้ $T = 1$ วินาที : $T =$ ช่วงเวลาในการแซมปลิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ในบทนี้จะลองทำการผ่านสัญญาณดิจิทัลเข้าสู่วงจร โดยกำหนดให้วงจรมีค่า $m = 1$, $n = 4$ และ $\tau = 5$ จากการใช้วิธีในบทที่ 3 หรือ 4 ทำการหาค่าสัมประสิทธิ์ a_1 และ b_1 ของวงจรถัดมาทำการพล็อต ผลตอบสนอง ดังรูปที่ 3.1 และจากรูปจะสามารถหาจุด คัด (cut off) ของวงจรถัดมา โดยกำหนดให้จุดดังกล่าวอยู่ในช่วง 0 db ถึง -3 db (จาก [3] $20 \log(\text{ratio}) = \text{db gain}$ ในที่นี้ที่ -3 db คือที่ 0.707) และจะเรียกความถี่จุด คัดออฟ นั้นเป็น ω_D

จากความถี่ คัดออฟ ที่ได้จะสามารถแปลงไปสู่ความถี่แบบ อนุลอก (ω_A) ได้โดยการใช้การแปลง โปลีนีเยร์ ดังกล่าวไว้ในบทที่ 2 ดังนี้

$$\omega_A = \tan \frac{\omega_D T}{2} \quad (6.3)$$

กำหนดให้ $\omega_D = 0.9\pi$ และ T ที่ใช้ในการคำนวณค่า a_1 , b_1 เป็น 1 จะได้

$$\omega_A = \tan \frac{0.9\pi}{2}$$

$$\omega_A = 6.31 \quad ; \quad \omega_A = 2\pi f_C$$

$$f_C = 1.75 \times 10^{-2}$$

จากความถี่ คัดออฟ ดังกล่าว จะลองผ่านสัญญาณที่มีการผสมของสัญญาณที่มีความถี่ต่ำ และ สูงกว่าจุด คัดออฟ นั้น แล้วดูผลลัพธ์ที่ได้ ในที่นี้ จะใช้สัญญาณผสมที่อยู่ในรูป ฟังก์ชัน ของ sine ดังนี้

$$F(t) = \sin 2\pi f_1 t + \sin 2\pi f_2 t \quad (6.4)$$

จากสมการ (6.4) จะกำหนดให้

$$f_1 = 0.5 \quad \text{Hz}$$

$$f_2 = 0.005 \quad \text{Hz}$$

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากนี้จะทำการแปลงสัญญาณนี้เป็นสัญญาณความถี่แบบ ดิจิตอล โดยใช้เงื่อนไขของทฤษฎีการ แชนเปลิ่ง ในบทที่ 2 ที่กล่าวถึงความถี่ในการสุ่มตัวอย่าง ของสัญญาณใดๆ จะต้องไม่ต่ำกว่า 2 เท่า ของความถี่สูงสุดของสัญญาณนั้นๆ ในที่นี้จะใช้ความถี่ในการ แชนเปลิ่ง เป็น 1 Hz (ตามการออกแบบในบทที่ผ่านมา กำหนดให้ $T = 1$) ดังนั้นสัญญาณที่มีความถี่สูงสุดจะเป็น 0.5 Hz และจากความถี่ f_1 และ f_2 ที่กำหนดให้เป็นสัญญาณที่ผ่านเข้าในวงจร จึงอยู่ในข้อกำหนดดังกล่าวด้วย ซึ่งจะใช้สมการต่อไปนีในการหาค่าสัญญาณ ดิจิตอล ที่เวลาใดๆ

$$f(nT) = \sin 2\pi(0.5) n + 0.55 \sin 2\pi(5 \cdot 10^{-3}) n \quad ; T = 1 \text{ วินาที} \quad (6.5)$$

จากสมการ (6.5) สามารถ พล็อต สัญญาณที่ใช้ในการป้อนเข้าวงจรได้ ดังรูป 6.2

เมื่อใช้ ทรานส์ ฟอรั่มฟังก์ชัน จาก (6.1) มาใช้เป็นตัวกรองสัญญาณ จะได้สัญญาณผลลัพธ์ ดังสมการต่อไปนี

$$y(n) = \sum_{i=0}^m a_i x(n-i) + \sum_{i=1}^m b_i y(n-i) \quad (6.6)$$

และค่า a_i, b_i ที่ได้จากบทที่ 3 เป็น

$$a_0 = -3.175 \cdot 10^{-2}$$

$$a_1 = -7.143 \cdot 10^{-2}$$

$$b_0 = 1$$

$$b_1 = 2.667$$

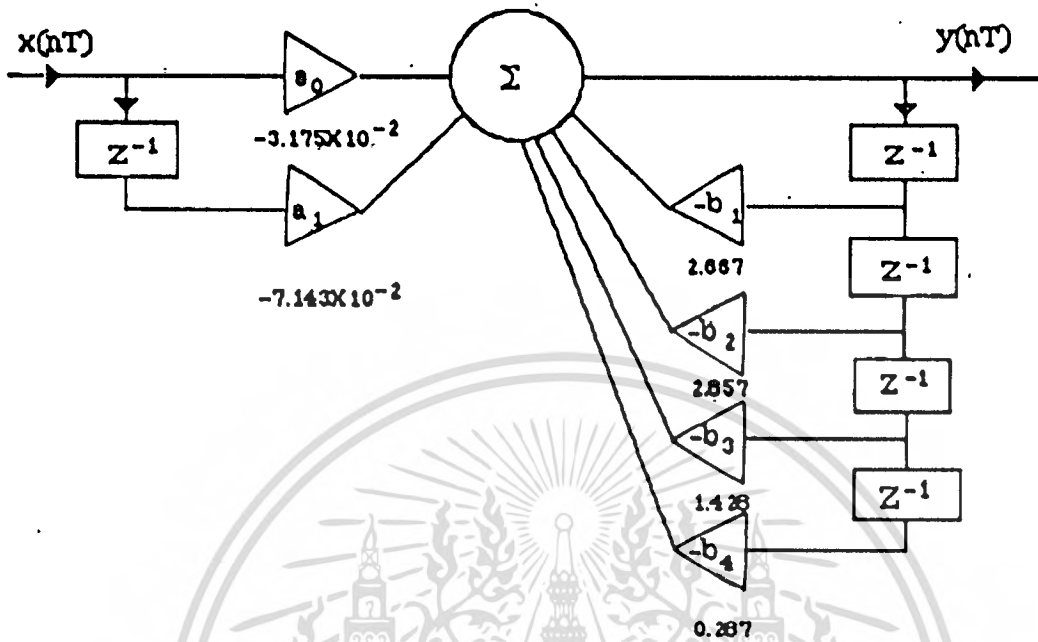
$$b_2 = 2.857$$

$$b_3 = 1.428$$

$$b_4 = 0.278$$

จะสามารถเขียนลักษณะของวงจรได้ดังรูป 6.1

เมื่อแทนค่า a_i, b_i และ $f(n)$ ลงในสมการ (6.6) (ในที่นี้แทน $x(n)$ ด้วย $f(n)$) แล้วนำค่า $y(n)$ มาทำการ พล็อต จะได้ผลลัพธ์ดังรูปที่ 6.3

รูป 6.1 ลักษณะวงจรกรองความถี่ที่ใช้ในการทดสอบ

6.2 การทดสอบผลตอบสนองของกู่ฟิเลีย

จะทดสอบผลตอบสนองของกู่ฟิเลียของวงจรในรูปที่ 6.1 ($m=1$, $n=4$, $r=5$) โดยการผ่านสัญญาณสองความถี่เข้าสู่วงจร โดยใช้สมการของ cosine ดังสมการต่อไปนี้

$$F(l) = \cos 2\pi fl \quad (6.7)$$

จะได้สมการของสัญญาณดิจิทัลที่มีช่วงเวลาการแซมปลิงเท่ากับ 1 วินาที ($T=1$) เป็น

$$x(nT) = \cos 2\pi fnT \quad (6.8)$$

ถ้ากำหนด ให้สัญญาณที่เข้าสู่วงจรมีความถี่เป็น 475 Hz แล้วนำค่าที่ได้จากสมการที่ (6.8) ไปหาค่าสัญญาณผลลัพธ์ที่ได้จากวงจรตามสมการที่ (6.6) จะได้ผลเปรียบเทียบกับของสัญญาณที่ป้อนเข้าสู่วงจร และสัญญาณที่ได้จากวงจรที่ n ค่าต่างๆ ดังนี้

n	$x_1(n)$	$y_1(n)$
0	1	.7071689963340759
1	-.9876883625984192	-.8091152906417847
2	.9510565400123596	.89113849401474
3	-.8910065293312073	-.9512189626693726
4	.80901700258255	.9878773093223572
5	-.7071067690849304	-1.000210881233215
6	.5877852439880371	.9879159331321716
7	-.4539904892444611	-.9512951970100403
8	.30901700258255	.8912503719329834
9	-.1564344614744186	-.8092599511146545
10	-2.302053946773297E-014	.7073428630828857
11	.1564344614744186	-.5880086421966553
12	-.30901700258255	.4541957080364227
13	.4539904892444611	-.3091989755630493
14	-.5877852439880371	.1565887480974197
15	.7071067690849304	-1.22801648103632E-004
16	-.80901700258255	-.1563461571931839
17	.8910065293312073	.3089653551578522
18	-.9510565400123596	-.4539768099784851
19	.9876883625984192	.5878098607063293
20	-1	-.7071691155433655

และที่กลองป้อนสัญญาณที่ความถี่นี้แต่มี เฟส เปลี่ยนไป 45° องศา (25π) ดังสมการต่อไปนี้

$$F(l) = \cos(2\pi(475l) - 25\pi)$$

เข้าสู่วงจรแล้วหาค่าสัญญาณที่ได้จากวงจรตามสมการ (6.6) จะได้ค่าสัญญาณเข้า และสัญญาณที่ได้ ที่ n ค่าต่างๆ ดังนี้

n	$x_2(n)$	$y_2(n)$
0	.7071067690849304	1.000210881233215
1	-.5877852439880371	-.9879158139228821
2	.4539904892444611	.951295018196106
3	-.30901700258255	-.8912501931190491
4	.1564344614744186	.809259831905365
5	2.171407584988794E-014	-.707342803478241
6	-.1564344614744186	.5880086421966553
7	.30901700258255	-.4541957676410675
8	-.4539904892444611	.3091990947723389
9	.5877852439880371	-.1565889120101929
10	-.7071067690849304	1.229832996614277E-004
11	.80901700258255	.1563459783792496
12	-.8910065293312073	-.3089651763439178
13	.9510565400123596	.4539766311645508
14	-.9876883625984192	-.587809681892395
15	1	.7071689367294312
16	-.9876883625984192	-.8091153502464294
17	.9510565400123596	.8911386728286743
18	-.8910065293312073	-.9512192010879517
19	.80901700258255	.9878775477409363
20	-.7071067690849304	-1.000211000442505

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กำหนด ให้สัญญาณที่เข้าสู่จรมีความถี่เป็น 4833 Hz แล้วนำค่าที่ได้จากสมการที่ (6.8) ไปหาค่าสัญญาณผลลัพธ์ที่ได้จากวงจรตามสมการที่ (6.8) จะได้ผลเปรียบเทียบกับของสัญญาณที่ป้อนเข้าสู่จรม และสัญญาณที่ได้จากวงจรที่ n ค่าต่างๆ ดังนี้

n	$x_1(n)$	$y_1(n)$
0	1	.8660398125648499
1	-.9945219159126282	-.9135615229606628
2	.9781476259231567	.9510740041732788
3	-.9510565400123596	-.9781662821769714
4	.9135454297065735	.9945415854454041
5	-.8660253882408142	-1.000020503997803
6	.80901700258255	.9945430159568787
7	-.7431448101997375	-.9781691431999207
8	.6691306233406067	.9510782957077026
9	-.5877852439880371	-.9135672450065613
10	.5	.8660469651222229
11	-.4067366421222687	-.8090381026268005
12	.30901700258255	.7431652545928955
13	-.2079116851091385	-.6691501140594482
14	.1045284643769264	.5878036022186279
15	1.601594291217312E-014	-.500016987323761
16	-.1045284643769264	.4067520797252655
17	.2079116851091385	-.3090307116508484
18	-.30901700258255	.2079235315322876
19	.4067366421222687	-.1045382842421532
20	-.5	7.680011549382471E-006

และถ้าลองป้อนสัญญาณที่ความถี่นี้แต่มี เฟส เปลี่ยนไป 30 องศา (.16666 π) ดังสมการต่อไปนี้

$$F(t) = \cos(2\pi(.4833t) - .16666\pi)$$

เข้าสู่จรมแล้วหาค่าสัญญาณที่ได้จากวงจรตามสมการ (6.8) จะได้ค่าสัญญาณเข้า และสัญญาณที่ได้ ที่ n ค่าต่างๆ ดังนี้

n	$x_2(n)$	$y_2(n)$
0	.8660253882408142	1.000020503997803
1	-.80901700258255	-.9945429563522339
2	.7431448101997375	.9781690239906311
3	-.6691306233406067	-.9510781168937683
4	.5877852439880371	.913567066192627
5	-.5	-.8660468459129333
6	.4067366421222687	.8090380430221558
7	-.30901700258255	-.7431651949882507
8	.2079116851091385	.6691499948501587
9	-.1045284643769264	-.5878033638000488
10	-1.537561310910318E-014	.5000166296958923
11	.1045284643769264	-.4067516624927521
12	-.2079116851091385	.309030294418335
13	.30901700258255	-.2079231590032578
14	-.4067366421222687	.1045379862189293
15	.5	-7.469502634194214E-006
16	-.5877852439880371	-.1045231446623802
17	.6691306233406067	.2079086005687714
18	-.7431448101997375	-.3090161979198456
19	.80901700258255	.4067381620407104
20	-.8660253882408142	-.5000038146972656

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า

ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากผลที่ได้ในหน้าที่ 44 จะเห็นว่าสัญญาณผลลัพธ์ที่ได้จากการป้อนสัญญาณความถี่ 4.75 Hz ที่มีเฟสเปลี่ยนไป 45 องศา จะมีค่าเท่ากับสัญญาณที่ป้อนเข้าส่วงจรที่มีค่าเฟสเป็น 0 จึงสรุปได้ว่าวงจรถูกออกแบบนี้ทำให้สัญญาณที่ความถี่ 475 Hz มีเฟสเปลี่ยนไป 45 องศา

ในขณะที่เกี่ยวกับผลที่ได้ในหน้า 45 ผลที่ได้จากการผ่านสัญญาณความถี่ 4833 Hz ที่มีเฟสเปลี่ยนไป 30 องศา จะมีค่าเท่ากับสัญญาณที่มีเฟสเป็น 0 จึงแสดงว่า วงจรที่ออกแบบนี้ทำให้สัญญาณที่ความถี่ 4833 Hz มีความถี่เปลี่ยนไป 30 องศา

และจากสูตรของกรูฟส์เลย์

$$\tau = -\Delta\theta / (360\Delta f) \quad (6.9)$$

จะได้

$$\begin{aligned} \tau &= -(45-30) / (360(475-4833)) \\ &= 5 \end{aligned}$$

ซึ่งค่า τ ที่ได้จะป้อนไปตามที่ออกแบบไว้

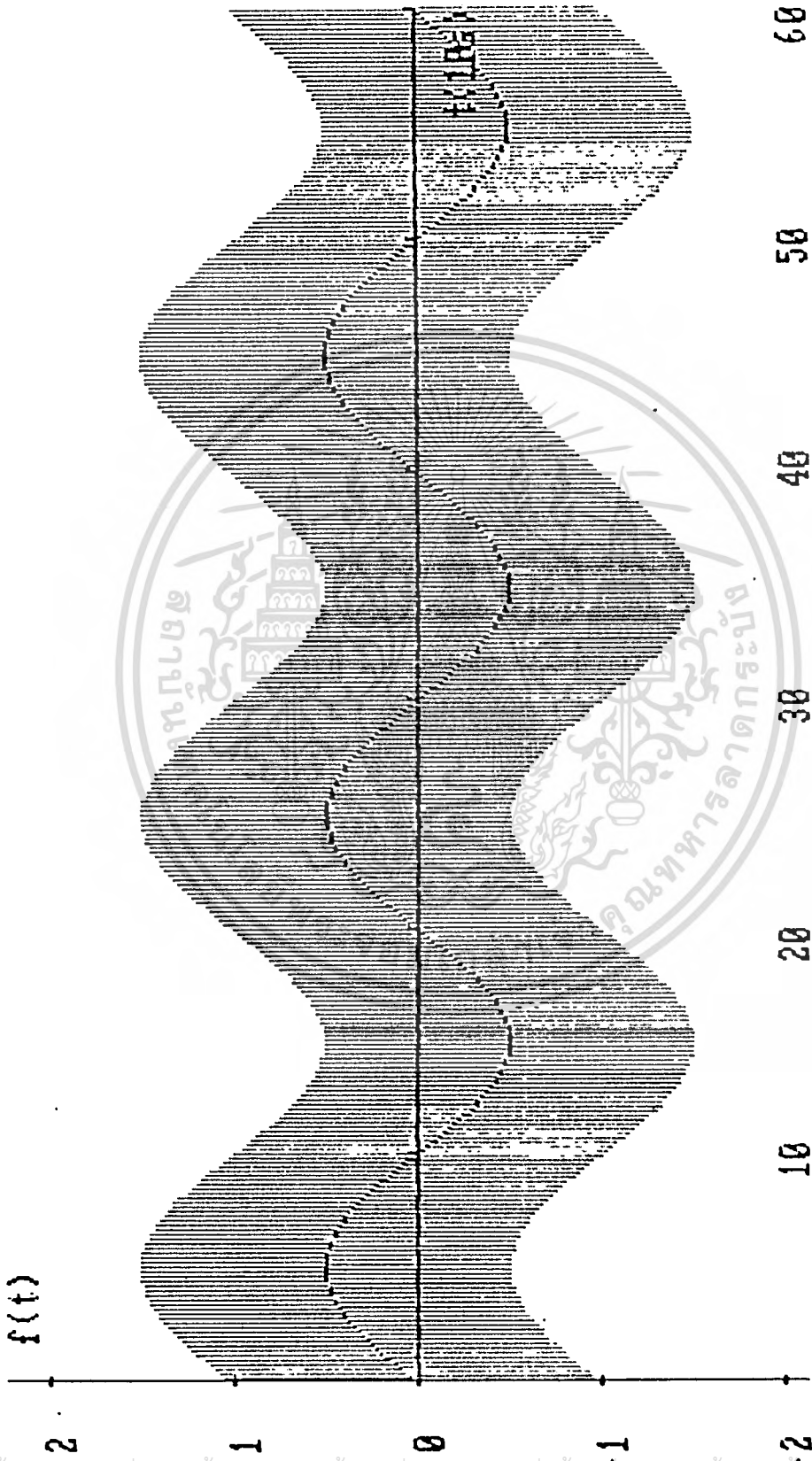
6.3 สรุป

การแสดงผลลัพธ์ของวงจรถูกออกแบบนี้ตั้งแต่เพียงแนวทางที่จะชี้ให้เห็นถึง วิธีการประยุกต์ใช้ ในเบื้องต้น เท่านั้น ความถี่ และ คาบในการ แชนเปลี่ยก็มีค่าต่ำมาก ทั้งนี้ก็เพื่อเป็นการประหยัดเวลาในการคำนวณ เพราะคอมพิวเตอร์ที่ใช้มีความเร็วต่ำ อีกทั้งเพื่อเป็นการง่ายต่อการเข้าใจ และคิดตามด้วย

ตัวอย่างโปรแกรมที่ใช้ในการคำนวณ และพล็อตกราฟ ได้แสดงไว้ในภาคผนวก ก และ ข ซึ่งจะทำการอ่านค่า a_1 และ b_1 จากโพล์ผลลัพธ์ที่คำนวณได้ในบทที่ 3

อย่างไรก็ตาม ผลลัพธ์ ที่ได้จากรูปที่ 6.1 และ 6.2 ก็เป็นสิ่งที่จะช่วยยืนยันถึง ทฤษฎีการออกแบบได้เป็นอย่างดี ดังนั้นจะเพิ่มความมั่นใจให้กับผู้ที่ประยุกต์ใช้กับงานที่เหมาะสมต่อไป

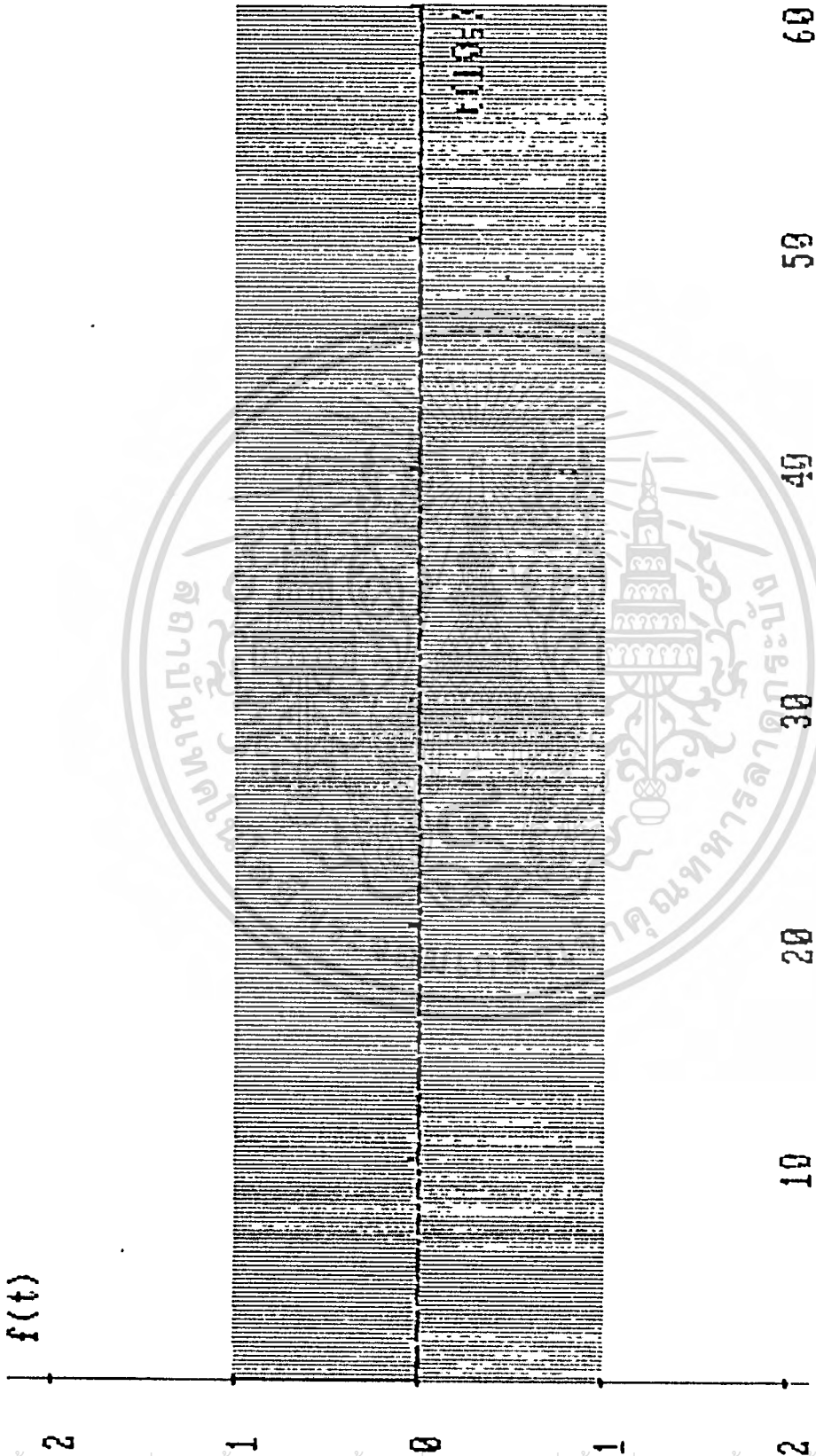
magnitude

รูป 6.2 สัญญาณผสม ในรูป sine ที่ใช้ป้อนต่อทศสอวางร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

magnitude

รูป 6.3 สัญญาณความถี่สูงที่ได้จากการผ่านสัญญาณผสมเข้าสู่วงจร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 7

สรุป

ในบทที่ 1 ได้กล่าวถึงปัญหา ที่มา และเทคนิคเริ่ม ของวิชาพีชคณิต ในบทที่ 2 ได้กล่าวถึง คณิตศาสตร์ และ ทฤษฎีบางอย่างไม่นำมาใช้ ตลอดจนกล่าวถึงลักษณะบางประการของวงจรงความถี่ดิจิตอล

บทที่ 3 ได้แสดงถึงวิธีการออกแบบ วงจรงความถี่ดิจิตอล แบบรีเคอร์ซีฟ ชนิดความถี่สูงผ่าน ที่มีผลตอบสนอง ขนาด และ กรูฟดีเลย์ ราบเรียบที่สุดพร้อมๆ กัน โดยวิธีการประมาณค่ากับฟังก์ชันที่มีคุณสมบัติดังกล่าว แล้วทำการหาสัมประสิทธิ์ของวงจรงออกมา ในบทที่ 3 นี้ ได้ใช้วิธีการของ Gauss-Jordan elimination ในการหาค่าสัมประสิทธิ์ ซึ่งพบว่าการใช้วิธีดังกล่าวจะให้ผลตอบสนองเป็นไปตามทฤษฎีที่ออกแบบ แต่ถ้าทำการทดสอบวงจรงที่ค่าอันดับที่สูงขึ้น จะพบว่าผลตอบสนองที่ได้มีค่า ผิดเพี้ยนไป และจากการตรวจสอบก็พบว่า ผลของการผิดพลาดนี้ ส่วนหนึ่งเกิดในขั้นตอนของการหาสัมประสิทธิ์ จึงได้นำเสนอวิธีการหาสัมประสิทธิ์ โดยการใช้ สูตรสำเร็จ ในบทที่ 4 เพื่อเป็นการแก้ปัญหาดังกล่าว

จากการออกแบบในบทที่ 3 แม้ว่าจะได้วงจรงที่มีคุณสมบัติ การตอบสนอง ที่ราบเรียบที่สุดทั้ง ขนาด และ กรูฟดีเลย์ แล้วก็ตาม ก็ยังพบว่าวงจรงดังกล่าวยังไม่สามารถควบคุมผลการตอบสนองอื่นๆ ได้ จึงได้นำเสนอวิธีการควบคุม ผลตอบสนองของวงจรง โดยที่วงจรงนี้ยังมีผลตอบสนองทั้งสองอย่างราบเรียบที่สุดอยู่ โดยวิธีการในบทที่ 5 นี้จะใช้ พารามิเตอร์ ในการควบคุมผลตอบสนองดังกล่าว

ในบทที่ 6 ได้แสดงกรรมวิธีตัวอย่างการนำวงจรงที่ออกแบบไปใช้ เมื่อมีสัญญาณ ดิจิตอล ผ่านช่องสุวจรง ซึ่งในบทนี้ มีการแสดงให้เห็นถึงการแปลงจุด ศัพท์ของวงจรง โดยการใช้การแปลงทาง โปลิโนเมียล อันเป็นการแปลง ค่าความถี่จากค่าทาง ดิจิตอล มาสู่ค่าทาง อนุภาค

ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สนใจต่อการจะทำวิชาพีชคณิตคือ พยายามมีแนวทางได้ ดังต่อไปนี้

1. การออกแบบวงจรงในย่านความถี่กลาง และ ย่านความถี่ต่ำ ในวิชาพีชคณิตฉบับนี้ มิได้กล่าวถึงการออกแบบวงจรงในย่านความถี่ทั้งสอง ซึ่งวิธีการที่กล่าวมาข้างต้นจะนำไปใช้ได้ แต่คงต้องพิจารณากันใหม่ถึงย่านของ ความถี่ผ่าน (pass-band) ซึ่งมือถึงจุดนี้แล้ว แมทริกซ์ ที่ได้ก็คงจะมีลักษณะที่ต่างกันออกไป อันจะต้องนำมาพิจารณาถึงความ เป็นไปได้ และผลตอบสนองที่จะได้ต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. การควบคุมผลการตอบสนองในบทที่ ๕ แม้จะให้ผลสรุปของวงจรที่มีคุณสมบัตินครบถ้วน คือมีทั้ง ผลตอบสนอง ขนาด กูฟฟีลิตี้ ที่ราบเรียบ แล้วยังสามารถควบคุม ผลการตอบสนองดังกล่าวได้ด้วย แต่วงจรนี้ก็มีข้อเสียอยู่คือ เป็นวงจรที่ค่อนข้างซับซ้อน คือต้องมีการพิจารณา ทรานส์เฟอ์ ฟิงค์ชัน ถึง 2 ฟิงค์ชัน ซึ่งซับซ้อนจะไม่สะดวกนัก น่าที่จะลองหาวิธีการอื่นที่จะมาช่วยควบคุมผลตอบสนอง ให้มีประสิทธิภาพต่อการใช้งานในเชิงปฏิบัติด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลงได้ ด้วยความกรุณาแนะนำ และแก้ปัญหาจาก ท่านอาจารย์ จศ. ดร. ชูศักดิ์ ธีวสุวิทย์ และ ท่านอาจารย์ ธนิตย์ ศรีสุวรรณวัฒน์ ตลอดระยะเวลาที่ผู้เขียนศึกษา ณ สถาบันแห่งนี้ ซึ่งผู้เขียน ขอขอบพระคุณ ไว้ ณ ที่นี้ เป็นอย่างสูงด้วย

วิศนระ ณีคัม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารอ้างอิง

- [1] R.E. Boger and A.G. Constantinides., Introduction to Digital Filtering, John Wiley & sons, 1975.
- [2] B. Liu, Digital Filter and The Fast Fourier Transform, Downden, Hutchinson & Ross, Inc, 1975.
- [3] R.W. Hamming, Digital Filters, Prentice-Hall, 1977.
- [4] P.Thajchayapong, P. Kamchanawadee and F. Cheevasuvit, "A Recursive Digital Filter with Simultaneous Maximally Flat Magnitude and Group Delay at an Arbitrary Specified Frequency", Proceedings of The IEEE, Vol. 67, No.5, May, 1979.
- [5] T. Trisuwannawat, "Linear Phase Recursive Digital Filter with Controllable Magnitude Response", Master thesis, King Mongkut's Institute of Technology. Ladkrabang, 1986.
- [6] P.Thajchayapong, and P.Lomtong." A maximally Flat Group Delay Recursive Digital Filters with Controllable Magnitude ", IEEE Trans. Circuit Syst ., Vol. CAS-25, No.1, pp. 51-53, January, 1978.
- [7] J.P. Thiran, " Recursive digital filters with maximally flat group delay ", IEEE Trans. Circuit Theory, Vol. CT-18, pp. 659-664, Nov. 1971.
- [8] A. Filttweis, " A simple design of maximally flat delay digital filter ", IEEE Trans. Audio Electroacoust., Vol. AU-20, pp. 112-114, June, 1972.
- [9] E. Isacson and H.B. Keller, Analysis of Numerical Method, New York, John Wiley & Sons, Inc., pp. 328-329, 1966.

- [10] G.C. Temes and J.W. Lapatra, Introduction to circuit synthesis and design, New York : McGraw-Hill, 1977.
- [11] E.Kreysig, Advanced Engineering Mathematics 3 rd ed, New York : John Wiley and Sons, Inc, 1972.
- [12] R. C. Gonzalez and P. Wintz, Digital Image Processing 2 nd ed, Adison Wesley Publishing company, 1987.
- [13] B.P. Lathi, Communication System, Wiley Easten limited, 1968.
- [14] J. G. Proakis and D. G. Manolakis, Introduction to Digital Signal Processing, Macmillan Pulishing company, 1988.
- [15] D. F. Ellyoh, Handbook of Digital Signal Processing, Academic Press, Inc, 1987.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ก

โปรแกรมที่ใช้คำนวณในบทที่ 3

```

'THE CALCULATION PROGRAM FOR LESSON 3
dim m$(10)
DIM AA(20,20),B(20),ac(2,20),ab(10),a(20)
cls
input "PLEASE ENTER GROUP DELAY VALUE(T)?",T
INPUT "ENTER N NUMBER_",N1
INPUT "HOW MANY 'M' NUMBER DO YOU WANT TO RECORD?",E
FOR I=1 TO E
    INPUT "ENTER 'M' NUMBER_",M$(I)
NEXT I
'CALCULATE THE FILTER COEFFICIENT
FOR ABC=1 TO E
    N=N1
    M=VAL(M$(ABC))
    NA=M
    DA=N
    FOR J=0 TO M+N
        FOR K=0 TO (M+N)
            I=J
            IF J>=(M+1) THEN I=(J-M)
            F1=(-1)^(I)*((I)^(K))
            IF J>=(M+1) THEN F1=-1*(-1)^(I)*((I+T)^(K))
            'PRINT K,F1
            AA(K+1,J+1)=F1
            if j<m+n then goto xyz
            f3=t^k
            AA(K+1,M+N+2)=F3
        xyz:
        NEXT K
    NEXT J
    for i=1 to m+n+1
        b(i)=aa(i,m+n+2)
    next i
    for k=1 to m+n
        gosub subl
        p=aa(k,k)
        for i=k+1 to m+n+1
            p1=aa(i,k)/p
            b(i)=b(i)-p1*b(k)
            for j=k to m+n+1
                aa(i,j)=aa(i,j)-p1*aa(k,j)
            next j
        next i
    next k
    b(m+n+1)=b(n+m+1)/aa(n+m+1,n+m+1)

```

```

for i=m+n to 1 step -1
  a1=0
  for j=i+1 to m+n+1
    a1=a1+aa(i,j)*b(j)
  next j
  b(i)=(b(i)-a1)/aa(i,i)
next i
print:print:print
print "*"      solution      "*":print
for i=1 to m+n+1
  print "x(",i,")=",b(i)
next i
for i=1 to m+n+1
  IF I<=M+1 THEN ac(1,i-1)=b(i)
  IF I>M+1 THEN ac(2,i-1-m)=b(i)
NEXT I
'STOP
'##### MAGNITUDE AND PHASE #####
AC(2,0)=1
PRINT:PRINT
DA=N:NA=M
FOR ID = 1 TO 2
  P=3.14159265358979323
  B0=0
  C0=1
  W=C0*P
  PRINT W
  AC(2,0)=1
  IF ID=2 THEN N=DA
  IF ID=1 THEN N=NA
  MR=0:MI=0
  FOR I=0 TO N
    A(I)=AC(ID,I)
    MR=A(I)*COS(I*W)+MR
    MI=A(I)*SIN(I*W)+MI
  NEXT I
  AB(ID)=SQR(MR*MR+MI*MI)
  PRINT AB(ID)
NEXT ID
DIM MN(201),PH(201)
SS=200:REM MEANE NO.OF POINTIONS=SS+1
FOR S=0 TO SS
  P=3.14159265358979323
  W=(S/SS)*P
  MR=0:MI=0:PC=0:PS=0
  FOR I=0 TO NA
    MR=AC(1,I)*COS(I*W)+MR
    PC=I*AC(1,I)*COS(I*W)+PC
    MI=AC(1,I)*SIN(I*W)+MI
    PS=I*AC(1,I)*SIN(I*W)+PS
  NEXT I

```

```

MA= SQR(MR*MR+MI*MI)
TA=-1*(PC*MR+PS*MI)/(MR*MR+MI*MI)
MR=0:MI=0:AC(2,0)=1:PC=0:PS=0
FOR I=0 TO DA
    MR=AC(2,I)*COS(I*W)+MR
    PC=I*AC(2,I)*COS(I*W)+PC
    MI=AC(2,I)*SIN(I*W)+MI
    PS=I*AC(2,I)*SIN(I*W)+PS
NEXT I
MB=SQR(MR*MR+MI*MI)
TB=-1*(PC*MR+PS*MI)/(MR*MR+MI*MI)
MN(S)=(MA/AB(1))*(AB(2)/MB):PH(S)=TB-TA
PRINT "PT.# ";S;TAB(11);" W = ";S/SS;
PRINT " PI ";TAB(30);MN(S);SPC(25-
LEN(STR$(MN(S)))));PH(S)
cls : locate 1,9,0 :PRINT TAB(10): PRINT "DO NOT
DISTURB !"
locate 1,12,0:PRINT TAB(15);S;"->";SS
PRINT CHR$(7)
NEXT S
C$="GDATA"+M$(ABC)+" .DAT"
OPEN C$ FOR OUTPUT AS #1
for s=0 to ss
    print#1,mn(s)
    print#1,ph(s)
next s
print#1,da
print#1,na
print#1,T
close#1
NEXT ABC
stop

sub1:
p=abs(aa(k,k))
mm=k
for i=k to m+n+1
    if p<abs(aa(i,k)) then p=abs(aa(i,k)):mm=i
next i
if p=0 then print:print "*can't be solved *":stop
if mm=k then return
for j=k to m+n+1
    swap aa(k,j),aa(mm,j)
next j
swap b(k),b(mm)
return

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมที่ใช้คำนวณในบทที่ 4

'THE CALCULATION PROGRAM FOR LESSON 4

```

DEFINT K,L,H
defdbl a,b,d
DIM A(10),B(10),AC(2,20),m$(10)
PRINT "**** WELCOME TO HIGH PASS FILLTER SOFTWARE ****"
PRINT
INPUT "PLEASE ENTER GROUP DELAY VALUE(T)?",T
INPUT "ENTER N NUMBER_",N
INPUT "HOW MANY 'M' NUMBER DO YOU WANT TO RECORD?",E
FOR I=1 TO E
    INPUT "ENTER 'M' NUMBER_",M$(I)
NEXT I
FOR ABC=1 TO E
M=VAL(M$(ABC))
NA=M
DA=N
'T=GROUP DELAY
'CHECK ODD&EVEN
X=M/2
K=M/2
Y=N/2
L=N/2
IF X<>K AND Y<>L THEN P=(-1) ^ ((M+N)/2)
IF X<>K AND Y=L THEN P=(-1) ^ ((M+N+1)/2)
IF X=K AND Y<>L THEN P=(-1) ^ ((M+N-1)/2)
IF X=K AND Y=L THEN P=(-1) ^ ((M+N)/2)
'FIND DELTA
A=1
FOR I=1 TO M
    J=0
    DO WHILE I>J
        A=A*(I-J)
        J=J+1
    LOOP
NEXT I
B=1
FOR J=0 TO M
    FOR I=1 TO N
        B=B*(I+T-J)
    NEXT I
NEXT J
C=1
FOR I=2 TO N
    J=1
    DO WHILE I>J
        C=C*(I-J)
        J=J+1
    LOOP
NEXT I

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

AA=P*A*B*C
PRINT "DELTA = ",AA
'FIND DELTA K
FOR K=0 TO M
  A=1
  FOR I=1 TO M
    J=0
    IF I=K THEN GOTO L1
    DO WHILE I>J
      IF J=K THEN GOTO L2
      A=A*(I-J)
      L2:
      J=J+1
    LOOP
  L1:
NEXT I
B=1
FOR I=K+1 TO M
  B=B*(I-T)
NEXT I
C=1
IF K<=0 THEN GOTO LL1
FOR J=0 TO K-1
  C=C*(T-J)
NEXT J
LL1:
D=1
FOR J=0 TO M
  IF J=K THEN GOTO L3
  FOR I=1 TO N
    D=D*(I+T-J)
  NEXT I
L3:
NEXT J
E=1
FOR I=1 TO N
  E=E*I
NEXT I
F=1
FOR I=2 TO N
  J=1
  DO WHILE I>J
    E=E*(I-J)
    J=J+1
  LOOP
NEXT I
X=K/2
L=K/2
IF X=L THEN Q=P
IF X<>L THEN Q=P*(-1)

```

```

BB=Q*A*B*C*D*E*F
A(K)=BB/AA
PRINT "A(",K,") = ",A(K)
AC(1,K)=A(K)
NEXT K
FOR H=1 TO N
  A=1
  FOR I=1 TO M
    J=0
    DO WHILE I>J
      A=A*(I-J)
      J=J+1
    LOOP
  NEXT I
  B=1
  FOR I=1 TO N
    IF I=H THEN GOTO L5
    FOR J=0 TO M
      B=B*(I+T-J)
    NEXT J
  L5:
  NEXT I
  C=1
  FOR J=0 TO M
    C=C*(T-J)
  NEXT J
  D=1
  FOR I=2 TO N
    J=1
    IF I=H THEN GOTO L6
    DO WHILE I>J
      IF J=H THEN GOTO L7
      D=D*(I-J)
    L7:
    J=J+1
  LOOP
  L6:
  NEXT I
  E=1
  FOR I=H+1 TO N
    E=E*I
  NEXT I
  F=1
  IF H<=1 THEN GOTO L8
  FOR J=1 TO H-1
    F=F*(-J)
  NEXT J
  L8:
  X=H/2
  L=H/2

```

```

IF X=L THEN R=P*(-1)
IF X<>L THEN R=P
BB=R*A*B*C*D*E*F
B(H)=BB/AA
PRINT "B(",H," ) = ",B(H)
AC(2,H)=B(H)
NEXT H

DIM AB(2)
AC(2,0)=1
PRINT:PRINT
FOR ID = 1 TO 2
  P=3.14159265358979323
  B0=0
  C0=1
  W=C0*P
  PRINT W
  AC(2,0)=1
  IF ID=2 THEN N=DA
  IF ID=1 THEN N=NA
  MR=0:MI=0
  FOR I=0 TO N
    MR=AC(ID,I)*COS(I*W)+MR
    MI=AC(ID,I)*SIN(I*W)+MI
  NEXT I
  AB(ID)=SQR(MR*MR+MI*MI)
  PRINT AB(ID)
NEXT ID
DIM MN(201),PH(201)
SS=200:REM MEANE NO.OF POINTIONS=SS+1
FOR S=0 TO SS
  P=3.14159265358979323
  W=(S/SS)*P
  MR=0:MI=0:PC=0:PS=0
  FOR I=0 TO NA
    MR=AC(1,I)*COS(I*W)+MR
    PC=I*AC(1,I)*COS(I*W)+PC
    MI=AC(1,I)*SIN(I*W)+MI
    PS=I*AC(1,I)*SIN(I*W)+PS
  NEXT I
  MA= SQR(MR*MR+MI*MI)
  TA=-1*(PC*MR+PS*MI)/(MR*MR+MI*MI)
  MR=0:MI=0:AC(2,0)=1:PC=0:PS=0
  FOR I=0 TO DA
    MR=AC(2,I)*COS(I*W)+MR
    PC=I*AC(2,I)*COS(I*W)+PC
    MI=AC(2,I)*SIN(I*W)+MI
    PS=I*AC(2,I)*SIN(I*W)+PS
  NEXT I

```

```

MB=SQR(MR*MR+MI*MI)
TB=-1*(PC*MR+PS*MI)/(MR*MR+MI*MI)
MN(S)=(MA/AB(1))*(AB(2)/MB):PH(S)=TB-TA
PRINT "PT.# ";S;TAB(11);" W = " ;S/SS;
PRINT " PI ";TAB(30);MN(S);SPC(25-LEN(STR$(MN(S)))));PH(S)
cls :locate 1,9,0 :PRINT TAB(10): PRINT "DO NOT DISTURB !"
locate 1,12,0:PRINT TAB(15);S;"->";SS
'PRINT CHR$(7)
NEXT S
'for s=0 to ss
'  print mn(s),ph(s)
'next s
'stop
C$="FDATA"+M$(ABC)+".DAT"
open C$ for output as #1
for s=0 to ss
  print#1,mn(s)
  print#1,ph(s)
next s
print#1,da
print#1,na
print#1,T
close#1
NEXT ABC
stop

```


เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมที่ใช้คำนวณในบทที่ 5

```
'THE CALCULATION PROGRAM FOR LESSON 5
dim ll$(10)
DIM AA(20,20),B(20),ac(2,20),ab(10),a(20)
cls
input "PLEASE ENTER GROUP DELAY VALUE(T)?",T$
input "pls enter 'M' number?",m$
INPUT "ENTER N NUMBER_",N1
INPUT "HOW MANY '1' NUMBER DO YOU WANT TO RECORD?","E
FOR I=1 TO E
    INPUT "ENTER '1' NUMBER_",ll$(I)
NEXT I
FOR ABC=1 TO E
for bcd=1 to 2
    LL=VAL(LL$(ABC))
    t=val(t$)
    if bcd=1 then t=t*ll
    if bcd=2 then t=t*(ll-1)
    n=n1
    M=VAL(M$)
    NA=M
    DA=N
    FOR J=0 TO M+N
        FOR K=0 TO (M+N)
            I=J
            IF J>=(M+1) THEN I=(J-M)
            F1=(-1)^(I)*((I)^(k))
            IF J>=(M+1) THEN F1=-1*(-1)^(I)*((I+T)^(K))
            'PRINT K,F1
            AA(K+1,J+1)=F1
            if j<m+n then goto xyz
            f3=t^k
            AA(K+1,M+N+2)=F3
            xyz:
        NEXT K
    NEXT J
for i=1 to m+n+1
    b(i)=aa(i,m+n+2)
next i
for k=1 to m+n
    gosub sub1
    p=aa(k,k)
    for i=k+1 to m+n+1
        p1=aa(i,k)/p
        b(i)=b(i)-p1*b(k)
        for j=k to m+n+1
            aa(i,j)=aa(i,j)-p1*aa(k,j)
        next j
    next i
next k
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

b(m+n+1)=b(n+m+1)/aa(n+m+1,n+m+1)
for i=m+n to 1 step -1
  a1=0
  for j=i+1 to m+n+1
    a1=a1+aa(i,j)*b(j)
  next j
  b(i)=(b(i)-a1)/aa(i,i)
next i
print:print:print
print "*      solution      *":print
for i=1 to m+n+1
  print "x(",i,")=",b(i)
next i
for i=1 to m+n+1
  IF I<=M+1 THEN ac(1,i-1)=b(i)
  IF I>M+1 THEN ac(2,i-1-m)=b(i)
NEXT I
'STOP
'##### MAGNITUDE AND PHASE #####
AC(2,0)=1
PRINT:PRINT
DA=N:NA=M
FOR ID = 1 TO 2
  P=3.14159265358979323
  B0=0
  C0=1
  W=C0*P
  PRINT W
  AC(2,0)=1
  IF ID=2 THEN N=DA
  IF ID=1 THEN N=NA
  MR=0:MI=0
  FOR I=0 TO N
    A(I)=AC(ID,I)
    MR=A(I)*COS(I*W)+MR
    MI=A(I)*SIN(I*W)+MI
  NEXT I
  AB(ID)=SQR(MR*MR+MI*MI)
  PRINT AB(ID)
NEXT ID
DIM MN(201),PH(201),mmn(201),pph(201)
SS=200:REM MEANE NO.OF POINTIONS=SS+1
if bcd=2 then goto call
FOR S=0 TO SS
  P=3.14159265358979323
  W=(S/SS)*P
  MR=0:MI=0:PC=0:PS=0
  FOR I=0 TO NA
    MR=AC(1,I)*COS(I*W)+MR
    PC=I*AC(1,I)*COS(I*W)+PC

```

```

MI=AC(1,I)*SIN(I*W)+MI
PS=I*AC(1,I)*SIN(I*W)+PS
NEXT I
MA= SQR(MR*MR+MI*MI)
TA=-1*(PC*MR+PS*MI)/(MR*MR+MI*MI)
MR=0:MI=0:AC(2,0)=1:PC=0:PS=0
FOR I=0 TO DA
  MR=AC(2,I)*COS(I*W)+MR
  PC=I*AC(2,I)*COS(I*W)+PC
  MI=AC(2,I)*SIN(I*W)+MI
  PS=I*AC(2,I)*SIN(I*W)+PS
NEXT I
MB=SQR(MR*MR+MI*MI)
TB=-1*(PC*MR+PS*MI)/(MR*MR+MI*MI)
MN(S)=(MA/AB(1))*(AB(2)/MB):PH(S)=TB-TA
PRINT "PT.# ";S;TAB(11);" W = ";S/SS;
PRINT "          PI          ";TAB(30);MN(S);SPC(25-
LEN(STR$(MN(S)))));PH(S)
cls : locate 1,9,0 :PRINT TAB(10): PRINT "DO NOT
DISTURB !"
locate 1,12,0:PRINT TAB(15);S;"->";SS
'PRINT CHR$(7)
NEXT S
goto cal2
call:
FOR S=0 TO SS
P=3.14159265358979323
W=(S/SS)*P
MR=0:MI=0:PC=0:PS=0
FOR I=0 TO NA
  MR=AC(1,I)*COS(I*W)+MR
  PC=I*AC(1,I)*COS(I*W)+PC
  MI=AC(1,I)*SIN(I*W)+MI
  PS=I*AC(1,I)*SIN(I*W)+PS
NEXT I
MA= SQR(MR*MR+MI*MI)
TA=-1*(PC*MR+PS*MI)/(MR*MR+MI*MI)
MR=0:MI=0:AC(2,0)=1:PC=0:PS=0
FOR I=0 TO DA
  MR=AC(2,I)*COS(I*W)+MR
  PC=I*AC(2,I)*COS(I*W)+PC
  MI=AC(2,I)*SIN(I*W)+MI
  PS=I*AC(2,I)*SIN(I*W)+PS
NEXT I
MB=SQR(MR*MR+MI*MI)
TB=-1*(PC*MR+PS*MI)/(MR*MR+MI*MI)
MmN(S)=(MA/AB(1))*(AB(2)/MB):PpH(S)=TB-TA
PRINT "PT.# ";S;TAB(11);" W = ";S/SS;
PRINT "          PI          ";TAB(30);MN(S);SPC(25-
LEN(STR$(MN(S)))));PH(S)

```

```

cls : locate 1,9,0 :PRINT TAB(10): PRINT "DO NOT
DISTURB !"
locate 1,12,0:PRINT TAB(15);S;"->";SS
'PRINT CHR$(7)
NEXT S
cal2:
next bcd
C$="FDATA"+LL$(ABC)+"DAT"
OPEN C$ FOR OUTPUT AS #1
for s=0 to ss
mn(s)=mn(s)/mmn(s)
ph(s)=ph(s)-pph(s)
print#1,mn(s)
print#1,ph(s)
next s
t=val(t$)
print#1,da
print#1,na
print#1,T
close#1
NEXT ABC
stop

sub1:
p=abs(aa(k,k))
mm=k
for i=k to m+n+1
if p<abs(aa(i,k)) then p=abs(aa(i,k)):mm=i
next i
if p=0 then print:print "*can't be solved *":stop
if mm=k then return
for j=k to m+n+1
swap aa(k,j),aa(mm,j)
next j
swap b(k),b(mm)
return

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมที่ใช้คำนวณในบทที่ ๑

'THE INPUT SAMPLING SIGNAL

```

PI#=4*ATN(1)
DEF FNF(N)=.5*SIN(PI#*10^(-3)*(N+.5))+SIN(PI#*(N+.5))
DIM Y(10000)
print "calculate the y(N) value"
FOR n=0 to 5000
    Y(n)=FNF(N)
NEXT n
print "write to disk"
close#1
open "mix1.dat" for output as#1
for i=0 to 5000
    print#1,y(i)
next i
close#1
stop

```

'THE FILTER COEFFICIENT CALCULATION PROGRAM

```

dim m$(10)
DIM AA(20,20),B(20),ac(2,20),ab(10),a(20)
cls
input "PLEASE ENTER GROUP DELAY VALUE(T)?" ,T
INPUT "ENTER N NUMBER_" ,N1
INPUT "HOW MANY 'M' NUMBER DO YOU WANT TO RECORD?" ,E
FOR I=1 TO E
    INPUT "ENTER 'M' NUMBER_" ,M$(I)
NEXT I
FOR ABC=1 TO E
    N=N1
    M=VAL(M$(ABC))
    NA=M
    DA=N
    FOR J=0 TO M+N
        FOR K=0 TO (M+N)
            I=J
            IF J>=(M+1) THEN I=(J-M)
            F1=(-1)^(I)*((I)^(K))
            IF J>=(M+1) THEN F1=-1*(-1)^(I)*((I+T)^(K))
            'PRINT K,F1
            AA(K+1,J+1)=F1

```

```

        if j<m+n then goto xyz
        f3=t^k
        AA(K+1,M+N+2)=F3
    xyz:
    NEXT K
NEXT J
for i=1 to m+n+1
    b(i)=aa(i,m+n+2)
next i
for k=1 to m+n
    gosub subl
    p=aa(k,k)
    for i=k+1 to m+n+1
        p1=aa(i,k)/p
        b(i)=b(i)-p1*b(k)
        for j=k to m+n+1
            aa(i,j)=aa(i,j)-p1*aa(k,j)
        next j
    next i
next k
b(m+n+1)=b(n+m+1)/aa(n+m+1,n+m+1)
for i=m+n to 1 step -1
    a1=0
    for j=i+1 to m+n+1
        a1=a1+aa(i,j)*b(j)
    next j
    b(i)=(b(i)-a1)/aa(i,i)
next i
print:print:print
print "*      solution      *":print
for i=1 to m+n+1
    print "x(",i,")=",b(i)
next i
close#1
cc$="filt"+m$(abc)+".dat"
print cc$
open cc$ for output as#1
print#1,m,n

for i=1 to m+n+1
    IF I<=M+1 THEN ac(1,i-1)=b(i)
    IF I>M+1 THEN ac(2,i-1-m)=b(i)
NEXT I
ac(2,0)=1
for i=0 to m
    print#1,ac(1,i)
next i
for i=0 to n
    print#1,ac(2,i)
next i

```

```

    close#1
NEXT ABC
stop

```

```

sub1:
p=abs(aa(k,k))
mm=k
for i=k to m+n+1
    if p<abs(aa(i,k)) then p=abs(aa(i,k)):mm=i
next i
if p=0 then print:print "*can't be solved *":stop
if mm=k then return
for j=k to m+n+1
    swap aa(k,j),aa(mm,j)
next j
swap b(k),b(mm)
return

```

'THE CALCULATEION PROGRAM FOR FILTER OUTPUT SIGNAL

```

DIM x(10000),y(10000)
defdbl a,b
close#1
'goto l11
open "mix1.dat" for input as #1

FOR J=0 TO 5000
    input#1,x(j)
NEXT J
close#1
cls
l11:
open "filt1.dat" for input as #1
input#1,m,n
print m,n
for i=0 to m
    input#1,a(i)
    print "m=";i,"a(";i;)"=";a(i)
next i
for i=0 to n
    input#1,b(i)
    print "n=";i,"b(";i;)"=";b(i)
next i
y(0)=0
close#1

```

```

open "mix2.dat"for output as#1
print#1,y(0)
for j=1 to 5000
  cls
  a=0
  b=0
  for k=0 to m
    l=j-k
    if k<0 then x(l)=0
    a=a+(a(k)*x(l))
  next k
  for k=1 to n
    l=j-k
    if l<=0 then y(l)=0
    b=b+(b(k)*y(l))
  next k
  y(j)=a-b
  print "calculate filter out put....."
next j
for i=1 to 5000
  print#1,y(i)
next i
stop

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาคผนวก ๓

โปรแกรมที่ใช้ในการแสดงผลลัพธ์ในบทที่ 3 และ 4

```
'THE PLOTTING PROGRAM FOR LESSON 3&4
defint 1
DIM YV(201),MN(201),PH(201),x1(5),x2(5),y1(5),y2(5)
DIM M$(10)
PRINT " ***** WELCOME TO PLOT SOFTWARE *****"
PRINT:PRINT
INPUT " HOW MANY GRAPH DO YOU WANT TO PLOT?",E
FOR I=1 TO E
    INPUT " ENTER 'M=' NUMBER_",M$(I)
NEXT I
PRINT " PLEASE ENTER YOUR DATA DISKETTES"
PRINT " PRESS ANY KEY AFTER FINISH....."
WHILE NOT INSTAT
WEND
ss=200
for id=1 to 2
    SCREEN 0
    close #1
    IF ID=2 THEN CCCC
    FOR II= 1 TO E
        C$="GDATA"+M$(II)+".DAT"
        'USE C$="FDATA"+M$(II)+".DAT" FOR LESSON 4
        open C$ FOR INPUT AS #1
        for s=1 to ss+1
            input#1,yv(s)
            input#1,PH(s)
        next s
        input#1,da
        input#1,na
        input#1,T
        close#1
        T$=STR$(T)
        T$=RIGHT$(T$,1)
        DA$=STR$(DA)
        DA$=RIGHT$(DA$,1)
        IF II>1 THEN GOTO DDD
        screen 2
        VIEW (20,0)-(639,170)
        line(8,0)-(8,168)
        FOR Y=168 TO 0 STEP -24:line(5,Y)-(7,Y):NEXT Y
        DD=-20
        FOR KK=20 TO 0 STEP -3
            LOCATE KK+1,1
            DD=DD+20
            PRINT USING "#.#";DD/100
        NEXT KK
        LOCATE 22,79
        'PRINT "W"
        line(8,168)-(610,168)
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

FOR X=8 TO 610 STEP 150:line(X,168)-(x,170):NEXT X
FOR I=1 TO 4
  LOCATE 23,17+((I-1)*19)
  PRINT USING "#.##";.25*I;
  PRINT "II"
NEXT I
DDD:
D1=168
D2=24/.2
IF II=1 THEN GOSUB P1
IF II=2 THEN GOSUB P2
IF II=3 THEN GOSUB P3
IF II=4 THEN GOSUB P4
if ii=5 then gosub p5
NEXT II
LOCATE 24,14
A$=SPACE$(10)
FOR II=1 TO E
  PRINT "M=";M$(II);A$;
NEXT II
GOSUB KIND
locate 25,14
B$=SPACE$(10)
PRINT "T=";T$;B$;"N=";DA$

LOCATE 25,15
PRINT "      ***** MAGNITUDE PLOT *****"
while char$<>"Y"
  char$=inkey$
wend
GOTO EEEE
CCCC:
FOR II=1 TO E
  C$="GDATA"+M$(II)+".DAT"
  'USE C$="FDATA"+M$(II)+".DAT" FOR LESSON 4
  OPEN C$ FOR INPUT AS #1
  FOR I=1 TO SS+1
    INPUT#1,MN(I)
    INPUT#1,YV(I)
  NEXT I
  INPUT#1,DA
  INPUT#1,NA
  INPUT#1,T
  CLOSE#1
  IF II>1 THEN CCC
  SCREEN 2
  VIEW(25,0)-(639,170)
  LINE (8,0)-(8,160)
  FOR Y=160 TO 0 STEP -16:LINE (5,Y)-(7,Y):NEXT Y
  DD=-3

```

```

FOR KK=19 TO 0 STEP -2
  LOCATE KK+1,1
  DD=DD+1
  PRINT USING "##.##";DD
NEXT KK
LINE (8,128)-(610,128)
LOCATE 17,79
'PRINT "W"
FOR X=8 TO 610 STEP 150:LINE(X,128)-(X,132):NEXT X
FOR KK=1 TO 4
  LOCATE 22,18+((KK-1)*19)
  PRINT USING "##.##";.25*KK;
  PRINT "II"
NEXT KK
CCC:
D1=128
D2=16
IF II=1 THEN GOSUB P1
IF II=2 THEN GOSUB P2
IF II=3 THEN GOSUB P3
IF II=4 THEN GOSUB P4
IF II=5 THEN GOSUB P5
NEXT II
LOCATE 24,14
FOR II=1 TO 5
  PRINT "M=";M$(II);A$;
NEXT II
GOSUB KIND
LOCATE 25,14
PRINT "T=";T$;B$;"N=";DAS
LOCATE 25,15
PRINT "          ***** GROUP DELAY PLOT *****"
EEEE:
NEXT ID
CHAR$=""
WHILE CHAR$<>"Y"
  CHAR$=INKEY$
WEND
'TEXT
screen 0
PRINT CHR$(7):INPUT "OKAY?";OK$
STOP
P1:
FOR I=1 TO SS+1
  X=8+(600/200*(I-1))
  Y=D1-(YV(I)*D2)
  IF I=1 THEN PSET(X,Y)
  LINE-(X,Y)
NEXT I
RETURN

```

```

P2:
FOR I=1 TO SS+1
  X=8+(600/200*(I-1))
  Y=D1-(YV(I)*D2)
  PSET(X,Y)
NEXT I
RETURN
P3:
FOR I=1 TO SS+1
  X=8+(600/200*(I-1))
  Y=D1-(YV(I)*D2)
  D=I/3
  L=I/3
  if d<>1 then pset(x,y)
  if d=1 then line-(x,y)
NEXT I
RETURN
P4:
FOR I=1 TO SS+1
  X=8+(600/200*(I-1))
  Y=D1-(YV(I)*D2)
  D=I/4
  L=I/4
  if d<>1 then pset(x,y)
  if d=1 then line-(x,y)
NEXT I
RETURN
P5:
FOR I=1 TO SS+1
  X=8+(600/200*(I-1))
  Y=D1-(YV(I)*D2)
  D=I/5
  L=I/5
  if d<>1 then pset(x,y)
  if d=1 then line-(x,y)
NEXT I
RETURN
KIND:
VIEW (20,0)-(639,189)
for ii=1 to e
  if ii=1 then gosub a1
  if ii=2 then gosub a2
  if ii=3 then gosub a3
  if ii=4 then gosub a4
  if ii=5 then gosub a5
next ii
RETURN
a1:
for i=62 to 80 step 3
  if i=62 then pset(i,189)
  line-(i,189)
next i

```

```

'locate 23,7
'print "M=";M$(II)
return
a2:
for i=160 to 178 step 3
  pset(i,189)
next i
'locate 23,16
'print "M=";M$(II)
return
a3:
j=0
for i=260 to 278 step 3
  if i=260 then pset(i,189)
  j=j+1
  d=j/3
  l=j/3
  if d<>1 then pset(i,189)
  if d=1 then line-(i,189)
next i
'locate 23,25
'print "M=";M$(II)
return
a4:
j=0
for i=350 to 371 step 3
  if i=350 then pset(i,189)
  j=j+1
  d=j/4
  l=j/4
  if d<>1 then pset(i,189)
  if d=1 then line-(i,189)
next i
'locate 23,34
'print "M=";M$(II)
return
a5:
j=0
for i=460 to 481 step 3
  if i=450 then pset(i,189)
  j=j+1
  d=j/5
  l=j/5
  if d<>1 then pset(i,189)
  if d=1 then line-(i,189)
next i
'locate 23,43
'print "M=";M$(II)
return

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมที่ใช้ในการแสดงผลพล็อตในบทที่ 5

```
'THE PLOTTING PROGRAM FOR LESSON 5
defint 1
DIM YV(201),MN(201),PH(201),x1(5),x2(5),y1(5),y2(5)
DIM LL$(10)
PRINT " ***** WELCOME TO PLOT SOFTWARE *****"
PRINT:PRINT
INPUT " HOW MANY GRAPH DO YOU WANT TO PLOT?",E
FOR I=1 TO E
    INPUT " ENTER 'L=' NUMBER_",LL$(I)
NEXT I
PRINT " PLEASE ENTER YOUR DATA DISKETTES"
PRINT " PRESS ANY KEY AFTER FINISH....."
WHILE NOT INSTAT
WEND
ss=200
for id=1 to 2
    SCREEN 0
    close #1
    IF ID=2 THEN CCCC
    FOR II= 1 TO E
        C$="FDATA"+LL$(II)+"DAT"
        open C$ FOR INPUT AS #1
        for s=1 to ss+1
            input#1,yv(s)
            input#1,PH(s)
        next s
        input#1,da
        input#1,na
        input#1,T
        close#1
        T$=STR$(T)
        T$=RIGHT$(T$,1)
        DA$=STR$(DA)
        DA$=RIGHT$(DA$,1)
        IF II>1 THEN GOTO DDD
        screen 2
        VIEW (20,0)-(639,170)
        line(8,0)-(8,168)
        FOR Y=168 TO 0 STEP -24:line(5,Y)-(7,Y):NEXT Y
        DD=-20
        FOR KK=20 TO 0 STEP -3
            LOCATE KK+1,1
            DD=DD+20
            PRINT USING "#.#";DD/100
        NEXT KK
        LOCATE 22,79
        'PRINT "w"
        line(8,168)-(610,168)
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

```

FOR X=8 TO 610 STEP 150:line(X,168)-(x,170):NEXT X
FOR I=1 TO 4
    LOCATE 23,17+((I-1)*19)
    PRINT USING "#.##";.25*I;
    PRINT "II"
NEXT I
DDD:
D1=168
D2=24/.2
IF II=1 THEN GOSUB P1
IF II=2 THEN GOSUB P2
IF II=3 THEN GOSUB P3
IF II=4 THEN GOSUB P4
if ii=5 then gosub p5
NEXT II
LOCATE 24,14
A$=SPACE$(9)
FOR II=1 TO E
    PRINT "L=";LL$(II);A$;
NEXT II
GOSUB KIND
B$=SPACE$(10)
locate 25,14
PRINT "T=";T$;B$;"N=";DA$;B$;"M=";NA
LOCATE 25,15
PRINT "      ***** MAGNITUDE PLOT *****"
while char$<>"Y"
    char$=inkey$
wend
GOTO EEEE
CCCC:
FOR II=1 TO E
    C$="FDATA"+LL$(II)+"DAT"
    OPEN C$ FOR INPUT AS #1
    FOR I=1 TO SS+1
        INPUT#1,MN(I)
        INPUT#1,YV(I)
    NEXT I
    INPUT#1,DA
    INPUT#1,NA
    INPUT#1,T
    CLOSE#1
    IF II>1 THEN CCC
    SCREEN 2
    VIEW(25,0)-(639,170)
    LINE (8,0)-(8,160)
    FOR Y=160 TO 0 STEP -16:LINE (5,Y)-(7,Y):NEXT Y
    DD=-3
    FOR KK=19 TO 0 STEP -2
        LOCATE KK+1,1

```

```

        DD=DD+1
        PRINT USING "##.##";DD
    NEXT KK
    LINE (8,128)-(610,128)
    LOCATE 17,79
    'PRINT "W"
    FOR X=8 TO 610 STEP 150:LINE(X,128)-(X,132):NEXT X
    FOR KK=1 TO 4
        LOCATE 22,18+((KK-1)*19)
        PRINT USING "##.##";.25*KK;
        PRINT "II"
    NEXT KK
    CCC:
    D1=128
    D2=16
    IF II=1 THEN GOSUB P1
    IF II=2 THEN GOSUB P2
    IF II=3 THEN GOSUB P3
    IF II=4 THEN GOSUB P4
    IF II=5 THEN GOSUB P5
NEXT II
    LOCATE 24,14
    FOR II=1 TO E
        PRINT "L=";LL$(II);A$;
    NEXT II
    GOSUB KIND
    LOCATE 25,14
    PRINT "T=";T$;B$;"N=";DA$;B$;"M=";NA
    LOCATE 25,15
    PRINT "      ***** GROUP DELAY PLOT *****"
    EEEE:
NEXT ID
    CHAR$=" "
    WHILE CHAR$<>"Y"
        CHAR$=INKEY$
    WEND
    'TEXT
    screen 0
    PRINT CHR$(7):INPUT "OKAY?";OK$
    STOP
    P1:
    FOR I=1 TO SS+1
        X=8+(600/200*(I-1))
        Y=D1-(YV(I)*D2)
        IF I=1 THEN PSET(X,Y)
        LINE-(X,Y)
    NEXT I
    RETURN
    P2:

```

```

FOR I=1 TO SS+1
  X=8+(600/200*(I-1))
  Y=D1-(YV(I)*D2)
  PSET(X,Y)
NEXT I
RETURN
P3:
FOR I=1 TO SS+1
  X=8+(600/200*(I-1))
  Y=D1-(YV(I)*D2)
  D=I/3
  L=I/3
  if d<>1 then pset(x,y)
  if d=1 then line-(x,y)
NEXT I
RETURN
P4:
FOR I=1 TO SS+1
  X=8+(600/200*(I-1))
  Y=D1-(YV(I)*D2)
  D=I/4
  L=I/4
  if d<>1 then pset(x,y)
  if d=1 then line-(x,y)
NEXT I
RETURN
P5:
FOR I=1 TO SS+1
  X=8+(600/200*(I-1))
  Y=D1-(YV(I)*D2)
  D=I/5
  L=I/5
  if d<>1 then pset(x,y)
  if d=1 then line-(x,y)
NEXT I
RETURN
KIND:

```

```

VIEW (20,0)-(639,189)
for ii=1 to e
  if ii=1 then gosub a1
  if ii=2 then gosub a2
  if ii=3 then gosub a3
  if ii=4 then gosub a4
  if ii=5 then gosub a5
next ii
RETURN

```

```

a1:
for i=62 to 80 step 3
  if i=62 then pset(i,189)
  line-(i,189)
next i
'locate 23,7
'print "M=";M$(II)
return
a2:
for i=160 to 178 step 3
  pset(i,189)
next i
'locate 23,16
'print "M=";M$(II)
return
a3:
j=0
for i=260 to 278 step 3
  if i=260 then pset(i,189)
  j=j+1
  d=j/3
  l=j/3
  if d<>1 then pset(i,189)
  if d=1 then line-(i,189)
next i
'locate 23,25
'print "M=";M$(II)
return
a4:
j=0
for i=350 to 371 step 3
  if i=350 then pset(i,189)
  j=j+1
  d=j/4
  l=j/4
  if d<>1 then pset(i,189)
  if d=1 then line-(i,189)
next i
return
a5:
j=0
for i=460 to 481 step 3
  if i=450 then pset(i,189)
  j=j+1
  d=j/5
  l=j/5
  if d<>1 then pset(i,189)
  if d=1 then line-(i,189)
next i
return

```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โปรแกรมที่ใช้ในการแสดงผลพีชคณิตที่ ๑

```
'THE PLOTTING PROGRAM FOR INPUT & OUTPUT SIGNAL
DIM y(10000)
close#1
open "mix1.dat" for input as #1
'USING "MIX2.DAT" FOR OUTPUT SIGNAL PLOTTING
FOR J=0 TO 5000
    input#1,y(j)
NEXT J
close#1
screen 2
line (39,0)-(39,174)
line (39,89)-(639,89)
for i=0 to 4
    line (37,(169-i*40))-(41,(169-i*40))
next i
for i=1 to 6
    line((39+i*100),87)-((39+i*100),91)
next i
for i=0 to 4
    locate (22-i*5),1
    j=-2+i
    print j
next i
locate 1,8
print "f(t)"
locate 22,17
print "7"
locate 22,29
print "14"
locate 22,42
print "21"
locate 22,55
print "28"
locate 22,67
print "35"
locate 22,79
print "42"
locate 13,72
print "t(1000ms)"
    y(0)=0
    x=38
    m=0
    for i=0 to 600
        x=x+1
        m=m+7
        y=89-(y(m)*40)
        pset(x,y)
    next i
stop
```

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์

1. " การออกแบบวงจรรองความถี่ดิจิทัลแบบรีเคอร์ซีฟชนิดความถี่สูงผ่านที่ให้ผลตอบสนองทั้งขนาด และกริฟต์เลย์ราบเรียบที่สุดพร้อมๆ กัน " การประชุมทางวิชาการวิศวกรรมไฟฟ้า 9 สถาบัน ครั้งที่ 11 ณ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล เล่มที่ 2 หน้า 5-2-1 - 5-2-9 วันที่ 16-17 ธันวาคม 2531
2. " การประยุกต์ใช้สูตรสำเร็จในการหาค่าสัมประสิทธิ์ของวงจรรองความถี่ดิจิทัลแบบรีเคอร์ซีฟ ชนิดความถี่สูงผ่าน " การประชุมทางวิชาการวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 12 ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หน้า 182-191 วันที่ 16-17 พฤศจิกายน 2532
3. " การควบคุมผลการตอบสนองของวงจรรองความถี่ดิจิทัลชนิดความถี่สูงผ่าน ที่มีผลตอบสนองขนาด และกริฟต์เลย์ราบเรียบที่สุดพร้อมๆ กัน " การประชุมทางวิชาการวิศวกรรมไฟฟ้า ครั้งที่ 12 ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะวิศวกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ หน้า 192-201 วันที่ 16-17 พฤศจิกายน 2532

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้